

ALT OM

DE BESTE
EKSPERT-
RÅDENE

FISKE

Nr 9/2025

4 FISKERE
OM DEN
FØRSTE
KVEITA

*Ørretlykke i
Hattfjelldal*

GUIDE
HER FISKE DU I
OSLOFJORDEN I 2026

**JEANETT ER
FISKEINFLUENSER**

**– Jeg føler meg
hjemme ute i det fri**



**Utstyr:
Sjekkliste ved
sesongslutt**

**Laks:
Rapport
fra Gaula**

**Lars Nilssen:
Når fisketuren
går i dass**

FISKEFEBER – GODT FOR HELSA!

Da drittværret ødela fisketuren

I arbeidet med å sy sammen bladet du holder i hånden nå, gikk Lars Nilssen på en klassisk smell. Han solgte skinnet før bjørnen var skutt, som det heter. For å være mer konkret, han solgte inn en artikkel om en fabelaktig fisketur til Hardangervidda han og noen venner skulle på. Målet var å sette norsk rekord på arten norsk bekkerøye.

Flere dager var satt av til turen, men da de befant seg ved foten av vidda, ble de møtt med elendig vær fra alle kanter. Jakten på den digre bekkerøya ble kansellert og Lars måtte legge hodet i bløt for å finne noen annet å fiske på i rimelig nærhet. Hvordan det gikk kan du lese om på side 12 i bladet, ja, for det ble en artikkel ut av turen.

Jeanett Brudeseth Bersås, som pryder forsiden, har i flere år gjort en viktig jobb med å spre fiskeglede i sosiale medier. Hun har 25 000 følgere på Instagram, hvor hun i flere har slått et slag for alle typer sportsfiske. De siste årene har det imidlertid blitt stille fra Jeanett på nettet. Inne i bladet forteller hun hvorfor.

Rasmus Ovesen forteller deg hvordan du skal behandle fiskeutstyret ditt når sesongen er over, slik at det fungerer like bra når du skal bruke det igjen tre måneder senere. Mange har blitt overrasket over at deler har rustet, at sneller har blitt treige og at vadebuksen har råtnet fordi det har blitt slurvet med vedlikeholdet.



Innholdsansvarlig Peter Nagy

Peter N.

ALT OM
FISKE

KUNDESERVICE

Telefon: 22 58 55 60

E-post: abo-fiske@egmont.com

Adr.: Alt om Fiske abonnementservice,
Pb. 4980, 0441 OSLO

REDAKSJONEN

Redaktør: Alexander Øystå,
alexander.oysta@egmont.com

Innholdsansvarlig: Peter Nagy
peter.nagy@egmont.com

Redigerer: Espen Sørby

Art Director: Runhild Elgaaen

Produksjonskoordinator: Ingunn Elise Kristiansen

Ansvarlig redaktør/direktør: Axel Walø

Postadresse: Egmont Publishing

Alt om Fiske, P.b. 4980, Nydalen, 0441 OSLO

Besøksadresse: Nydalsveien 12A, Nydalen, Oslo

Sentralbord: 22 77 20 00

E-post til redaksjonen: fiske@egmont.com

ANNONSER

Ad.venture AS

christian@ad-venture.no

Annonsekoordinator:

Anita Myrvang

Tlf. 941 59 089

anita.myrvang@ad-venture.no

VIL DU BLI ABONNENT?

Ta kontakt med kundeservice eller gå inn på
www.bladkiosken.no

Abonnementspriser: 1 år ordinært abonnement: kr 756

Gullabonnement: 10 utgaver: kr 865

20 utgaver: kr 1513

Tegn gullabonnement og les om alle fordelene du får her:

<https://www.gullabonnement.no/altomfiske>

Abonnementet løper til det blir oppsagt.



@bladetaltomfiske



bladet_altomfiske

Stoff i bladet kan bare gjengis etter tillatelse fra redaktøren og med kildehenvisning. Alt om Fiske tar intet ansvar for originalbilder/artikler som ikke er bestilt. Utgivelse av stoff i Alt om Fiske skjer bare i henhold til våre generelle vilkår for rettigheter til stoff. Dette gjelder både for stoff som honoreres og for stoff som ikke honoreres. Vi forbeholder oss blant annet retten til å lagre og utgi stoffet i elektronisk form fra vårt redaksjonsarkiv eller andre databaser som vi har avtale med, herunder å utgi stoffet via internett. Innsendere av stoff kan, etter spesiell avtale med oss, i hvert enkelt tilfelle, reservere seg mot at deres stoff distribueres til våre kunder fra det elektroniske arkivet.

ET BLAD FRA

story house
EGMONT

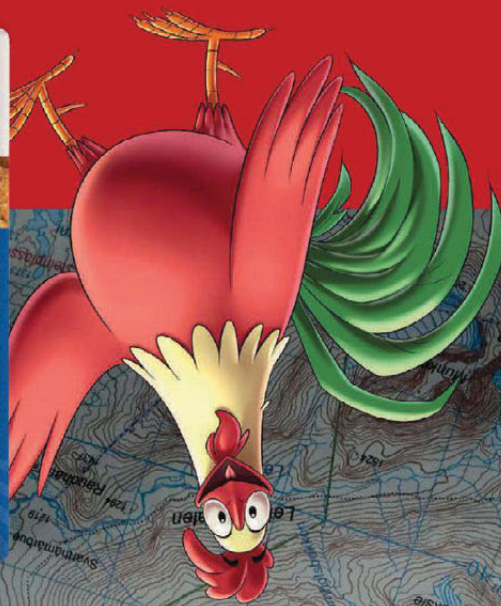
ISSN: 0804-5887

TRYKK:
Egmont
Printing Service



Story House Egmont er en del av Egmont. Egmont er et av Nordens største mediekonsern med 6300 ansatte og aktivitet i 30 land. Vi er en stiftelse og Egmont Fondet deler årlig ut over 90 millioner kroner til et bedre liv for barn og unge. Vårt motto: We bring stories to life – har sterke publisistiske verdier. Vi står bak mer enn 700 magasiner, tegneserier, Klikk.no, TV 2, Nordisk Film, kinodrift, samt flere deleide selskaper.

Kjeks å na når kartet har vært feil vei hele veien på feil vei!



ØRRET/RØYE

- 12** Når ørreten har bibio på menyen
- 40** Fiskelykke i eventyrlige Hattfjelldal
- 50** Alle gode ting var ikke tre i Finnmark
- 56** Kilosgaranti i fjellet
- 64** Fiskeglede i Hallingskarvet

LAKS

- 28** Gaula leverte over 18 tonn laks

HAVFISKE

- 34** Da de fikk sin første kveite

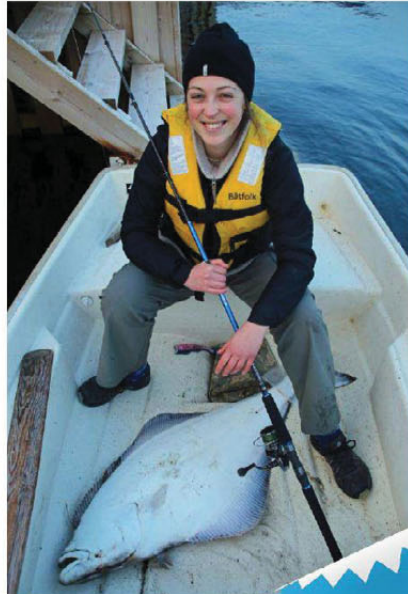
REPORTASJE

- 20** Fiskeinfluenser Jeanett Bersås
- 46** Oslofjordens framtid
- 68** Stell utstyret ved sesongslutt

FAST STOFF

- 2** Leder og kolofon
- 6** Nyheter og utstyr
- 18** Blinksquadd
- 26** Runar prater flue
- 62** Mat fra sjø og innsjø
- 74** Siste kastet

34 Den første kveita



12 Når ørreten er på bibiokjøret



20 Jeanett liker alle typer sportsfiske



28 Over middels i Gaula



40 Ørreten beit i Hattfjelldal



46 Hva nå, Oslofjorden?



Forsidefoto:
Ahed El-Najar

ELEKTRISK 5 SETER MED PLAN

MUSSO EV SUV 4X4

KGM

kgm-auto.no



5 SETERS FRA KUN 469.900,-
Tilbys også som 2 seters varebil.



SUVERENE GARANTIER

Nybilgaranti 7 år / 150 000 km. Batterigaranti 10 år / 1 million km

Nå kommer helelektriske Musso EV 4x4 – en ny type SUV med plan. Den er et helt nytt bilkonsept til en suveren pris, og er den ultimate kombinasjon av SUV-kvaliteter, et praktisk lasteplan og fem seter. Musso EV 4x4 representerer et nytt tankesett i utviklingen av fremtidens elektriske biler; En familiebil med avansert firehjulstrekkssystem og et romslig plan med god nyttelast. Koreanske Musso EV 4x4 er bygget fra grunnen av som en helelektrisk SUV med firehjulstrekk og er et moderne og anvendelig bilvalg for både firmaer, familier og aktive brukere.



Veil. pris:
299,-

Capsen hedrer alle slukers far

Spesial Classic er en av Norges mest kjente sluker, og la for snart 100 år siden grunnlaget for produsenten Sølvkroken. Nå kan du få en caps i retrostil med Sølvkrokens eldste logo. Netting i panelene på siden og bak gir god ventilasjon på varme dager. Produsert i bomull og polyester.

Leverandør: Sølvkroken

Veil. pris
fra: 99,-



LEGENDE I UV-UTGAVE

Den legendariske treblekroken 4551 fra Rapala er nå oppgradert med en UV-Coating. Dette gir høy kontrast og økt synlighet under vann, spesielt i mørke og grumsete vann og når du fisker dypt.

Kroken er godt egnet til ulike typer rovfisk, både i ferskvann og saltvann. Ideell til bruk på soft-baits, wobblere og sluker

Leverandør: Rapala VMC
www.rapalavmc.no



Foto: Tom Furuseth

Rydder opp etter seg

En lekkasje ved biogassanlegget til Havila på Raudsand førte til at 3200 kubikkmeter biogjødsel rant ut. Siden er det blitt arbeidet på spreng for å begrense skadene før gyteperioden for ørret og laks i oktober.

Natt til fredag 5. september gikk alarmen om lekkasje fra tanken på biogassanlegget på Raudsand i Molde kommune, som førte til at 3200 kubikkmeter biogjødsel rant ut mot myra. Det ble laget en voll for å fange opp så mye som mulig, men det meste av innholdet rant ned i myra og videre til Eidsvågelfva og ut i Langfjorden.

Havila beklaget hendelsen og har siden gjort hva de kan for å begrense skadene og følgene det vil få for livet i elva og fjorden. Biogjødsel og myrvann har blitt pumpet opp fra myra og sendt til godkjent mot-

tak for å forhindre at mer biogjødsel renner ut i vassdraget. Sedimenter i vassdragene er blitt fjernet og arbeidet med å restaurere naturen pågår kontinuerlig.

Det gjennomføres befaringer, oksygenmålinger i fjorden og vannprøver i elvene for å dokumentere miljøtilstanden og sikre at tiltakene fungerer. I midten av september ble vassdragene vasket med store mengder vann for å fjerne gjødselrester. Håpet er å få rensset mest mulig før gyteperioden for ørret og laks i oktober, skriver Molde kommune på sin nettside.

Telt for hele året

Rapala Hubdocx er teltet for alle årstider og kommer helt til sin rett ute på isen på en iskald vinterdag. Da kan du sitte lunt og godt inne i teltet og pilke mens uværet rasker i teltduken. Teltet er romslig, enkelt å sette opp (pop-up) og fås i to størrelser, for 3-6 personer. Teltet er konstruert med et robust stoff med PU-belegg, og forsterket med en polyfill-isolasjon mellom stofflagene for optimal varme og isolasjon. Ventilasjonskanaler sørger for effektiv luftsirkulasjon. Ekstrautstyr: Et ekstra trekk for enda bedre beskyttelse mot regn, vind og kulde.

Leverandør: Rapala VMC
www.rapalavmc.no

Veil. pris
fra: 8999,-





Veil. pris
fra: 189,-

Rustfri filetkniv

Sølvkrokens nyeste ultraflex-kniv er en klassisk filetkniv med fleksibelt knivblad, som også har fått svart non-stick belegg. Håndtaket er støpt i 3D gel og sitter godt i hånda, samtidig som du har full kontroll over knivbladet. Knivsliren har hull for å forhindre fukt.

Leverandør: Sølvkroken



Veil. pris
fra: 65,-

SPINNER FLY

Daiwas Silvercreek spinnere har fått en bror! Disse har bundet en rød flue på treblekroken, noe som har vist seg å trigge hogg fra arter som abbor, ørret, røye og andre arter. Leveres i seks og ni gram i åtte forskjellige frekke farger.

Leverandør: Daiwa



Kamp mot deponi

Organisasjoner samles i kampen mot gruvedeponi i Repparfjorden som de frykter vil skade fiskebestandene av laks, sjørret og ørret.

Kampen mot det kanadisk eide selskapet Blue Moon Metals planer sjødeponi i Repparfjorden har pågått i årevis.

Forum for natur- og friluftsliv i Finnmark, et samarbeidsnettverk mellom natur- og friluftslivsorganisasjoner i fylket, har vært engasjert mot sjødeponi i Repparfjorden siden 2011. I et leserbrev i Finnmark Dagblad pekte de på konsekvensene et sjødeponi vil utgjøre for livet i fjorden og Repparfjordelva og Skaidielva.

Ved å deponere finmalte masser i sjøen vil bunnfaunaen i Repparfjorden skades, partikler vil kunne påvirke fiskens egg og larver,

redusere mattilgangen for dyr og fugl og føre til forurensning av elvemunningen. Det viste seg under siste runde med sjødeponi i Repparfjorden at torsken var grå i gjellene og uspiselig. Laksen ble også sterkt påvirket av deponeringen.

Under driftsperioden var bestanden lav, men i 1982, fire år etter endt drift i Folldalsverket var laksebestanden redusert til et katastrofalt nivå. Utvandrende smolt kom ikke tilbake som forventet og det ble fisket så lite som 260 individer. Først 28 år seinere var bestanden igjen god og det ble fisket 3604 individer, skriver de i leserbrevet.

GLADNYHET FRA JESSHEIM

Det er nå dokumentert både gytevillig ørret og en livskraftig bestand av edelkreps i Kverndalsbekken i Jessheim. Totalt ble det påvist 83 ørreter – den største på 28 centimeter. Ørreten gyter i bekken, og alderssammensetningen er vurdert som sunn. I tillegg ble det funnet abbor på flere av strekningene, samt andemusling og edelkreps. Funn av edelkreps er en indikasjon på god vannkvalitet, fordi edelkreps har en viktig rolle i økosystemet og at den er blitt så sjelden i Norge at den nå anses som sterkt truet, skriver nettstedet Jessheimpuls.



Foto: CreativeCommons/Frankemann



Allsidig krok

Veil. pris
fra: 46,-

Daiwa PX Treble hooks T30 har flere bruksområder, som trebler på ulike kunstagn, men også som tackler for agnfisk. Sylskarp krokspiss og stiv wire sørger for at fisken krokes sikkert, og sitter der helt fram til landing. Fargen er sort nikkel. Fås i åtte størrelser fra str. 8 til str. 3/0.

Leverandør: Daiwa

Veil. pris
fra: 999,-

TRIGGER-STENGER MED GOD RYGG

Berkley Lightning-serien er stenger bygd på en 24HDC karbon blank. Stengene har en langmyk aksjon med god rygg og eger seg godt enten du fisker aktivt markfiske eller kaster sluker og spinnere. Utviklingen av disse stengene er gjort av gode norske laksefiskere med kunnskap om norske lakseelver.

Leverandør: Berkley



Foto: Michael Ulriksen

18,2 tonn i Namsen

Det ble tatt rundt 18,2 tonn laks i Namsenvassdraget i 2025. Strengte fiskeregler hadde skylda for nedgangen fra tidligere år.

2025-sesongen startet nemlig med de strengeste fiskereglene i Namsenvassdraget noensinne. I juli ble det lettet på reglene, og fisket viste seg å være best i de første ukene av august.

De 18 tonnene fordelte seg på 4863 registrerte laks på laksebørsen hvorav over halvparten var under tre kilo. Andelen storlaks på over sju kilo var på 12,7 prosent.

Det ble registrert tre laks på over 18 kilo og alle disse tre ble gjenutsatt etter måling. De tre storlaksene ble tatt på henholdsvis mark, wobbler og flue den 9. juni, den 20. august og den siste ble tatt 31.

august, på den aller siste dagen for laksefisket.

Fire av ti laks i år ble tatt med wobbler, fluefisket sto for 29 prosent av fangsten, 16,6 prosent ble tatt på mark og 12,5 prosent ble tatt sluk. I Namsenvassdraget fiskes det som kjent mye fra båt og litt over halvparten av laksene ble tatt fra båt i år.

Fiskerne fikk nesten to tonn fisk av andre arter på kroken under laksefisket. Det ble tatt over 1200 sjørreter, samt seks brunørreter, en sjørøye, en røye, tre ål og fem fisk der arten ikke var oppgitt, skriver Namdalsavisa.

Veil. pris:
2399,-



Bra pakke

Denne pakken er en ypperlig presang til dem som skal introduseres for laksefiske neste år, eller for dem som vil ha noe nytt. Her har importørene lest «Best i test» produktserier fra fagblader i Norge, og satt sammen en pakke som består av den velbalanserte, langkastende Berkley Twilight 4-delt 10 fot 15-55g stang og Abu Garcia Max Pro 60 haspelsnelle med ferdig påspolet Berkley FireLine. Den er kåret til beste superline i flere sammenhenger gjennom årene. Den er slitesterk, kaster langt og gir god kroking, lover produsenten.

Leverandører: Berkley og Abu Garcia



Veil. pris
fra: 2899,-

Ut på tur-stanga

SG 6 Salmonid Travel er en firedelt stang som tar liten plass i sekken. Stanga er designet for kyst- og elvefiske etter sjørret og laks med lette til medium tunge sluker, og har perfekt aksjon for lange kast. Kombinasjonen av Japenese Torayca blanks med 4X Wrap V2, gir super følsomhet, og stanga er også utstyrt med Fuji Titanium SiC-ringer, Fuji snellefeste og premium kork. Kommer i ni (7-23 gram) og ti fots (10-30 gram) utgaver.

Leverandør: Savage Gear

Veil.
pris: 99,-



RUSTFRI LINESAKS

Med denne linesaksen kutter du alle typer sene og braid, uansett dimensjon. Linesaksa er rustfri, leveres med en praktisk beskyttelse og veier nesten ingenting, bare 29 gram.

Leverandør: Sølvkroken



Terkel Broe Christensen

Får trafikklys

Nå får også sjørreten trafikklys. Lysene er en indikator på hvordan sjørreten påvirkes av lakselus fra oppdrettsnæringen og brukes til å regulere produksjonen.

Trafikklyssystemet ble innført i 2017 for å regulere veksten i norsk lakseoppdrett. Ordningen deler norskekysten inn i 13 produksjonsområder og gir enten grønt, gult eller rødt lys for økt produksjon.

Hittil er det indikatorer på laks som er brukt til å vurdere miljøpåvirkningen fra lakselus. Sjørreten har imidlertid en annen livssyklus og et annet vandringsmønster enn laks og oppholder seg lengre i områder med høy belastning av lakselus enn laksen. Derfor må den ha en egen indikator om den skal inkluderes i Trafikklyssystemet.

Norsk institutt for naturforskning (NINA) har laget miljøindikatoren som måler hvordan lakselus påvirker sjørretbestandene i samarbeid med Aqualife R & D, Havforskningsinstituttet, NORCE, Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet, Norges miljø- og biovitenskapelige universitet, Norsk institutt for vannforskning, Rådgivende biologer og Skandinavisk naturovervåking.

Den endelige rapporten med beregninger for 2024 og 2025 vil komme i november.

Veil. pris
fra: 5399,-



Vil være best i klassen

Med Penn Authority-serien ønsker produsenten å være best i klassen på forsegling og gange, og disse snellene har størrelse og utveksling for alle scenarioer i saltvann. En ny teknologi sørger for at det ikke slippes inn noe vann i snellehuset. Med en tipp topp brems takler snella det meste saltvannsfiske kan by på. Authority produseres i 13 forskjellige versjoner fra størrelse 2500 til 10500 så med disse kan du fiske alt fra sjørret og til fiske etter tropiske arter med popper eller speed jigging.

Leverandør: Penn



Veil. pris
fra: 999,-

Håv inn fangsten

Abu Garcia Beast Foldable håv er som navnet tilsier foldbar slik at den er lettere å ha med seg til og fra fiskeplassen. Dette er en superpålidelig håv for store fisker som gjedde og gjørs, og det spesialdesignede håndtaket gjør det ekstra enkelt å håve og løfte fisken opp i båten. Nettet er selvfølgelig gummiert for å beskytte fisken. Kommer i to størrelser.

Leverandør: Abu Garcia



Veil. pris:
499,-

Jubileumsagn i balsatre

I 2026 fyller Rapala 90 år og det markeres med en jubileumspakke med tre milepæler av noen wobblere produsert i ansvarlig høstet balsatre. Øverst klassikeren i en vintage-farge, i midten en variant med HD-mønstrer design og nederst, elite-versjonen, høydepunktet innen treagn fra Rapala.

Leverandør: Rapala VMC
www.rapalavmc.no

Kuppet abbor-NM

Da Pål Andreas Danielsen og Jarle Øby Larsen fra Rakkestad deltok i NM i abborfiske for andre gang, knuste de konkurrentene.

Duoen fikk nemlig de fem største fiskene. Den største, som du ser på bildet, var 48 centimeter lang. NM gikk i år som i fjor i Storsjøen i Nord-Odal, et vann kjent for å huse mye fisk.

– På slutten av NM i fjor fant vi en fiskeplass som så lovende ut, og det var herfra vi fisket i år og da leverte stedet noe helt utrolig. Vi fisket fra den samme plassen i ti timer, forteller duoen til Rakkestad Avis. Fangsten ble smått utrolig også. Alle de fem største fiskene som telte i konkurransen, var signert Larsen og Danielsen og målte over 40 centimeter.

Den største målte 48 centimeter som er mesterskapsrekord. Aldri før har det blitt fisket en så stor abbor i løpet av de ni årene det har blitt arrangert i NM i abborfiske. Det deltok hele 62 lag, fra Norge, Sverige og Polen og Rakkestad-duoen telte som ett lag.

– De fleste lagene er profesjonelle, mange av fiskerne har det som jobb med god sponsorstøtte. Vi har ingen sponsorer, men klarer oss likevel, fortalte duoen til lokalavisa. Det vanket mange fine premier for seieren, blant annet fiskestenger og fiskeutstyr, fortalte duoen.

Storabbor:
Pål Andreas Danielsen med
abboren på 48 cm.
Den ble aldri veid, men
Pål Andreas anslår
vekten til nærmere
to kilo.



Foto: Privat



Veil. pris
fra: 139,-

Ligner på småfisk

Neste år slipper Sølvkroken flere serier med wobblere. En av disse er den synkende minnow-wobbleren Kót som har en slank design og naturtro gange og fungerer til det meste av rovfisk i ferskvann. Navnet er et dialektord for småfisk i Setesdal. Wobbleren svømmer raskt og triggende når du sveiver inn, men kan også fiskes effektivt med «twitching».

Leverandør: Sølvkroken



Veil. pris
fra: 149,-

Kveitekroken

BKK Hooks Monster Circle er spesielt utviklet for å takle store og sterke saltvannsarter, og passer perfekt til heftig kveitejakt. Kroken har antirustbelegg og en krokspiss som er både sylskarp og ekstra sterk. Designen er utformet for å også passe fang- og slippfiske. Leveres i en rekke størrelser.

Distributør: Nordic Outdoor



Pakke-
pris fra:
115,-

SYLSKARPE KROKER

Daiwa Grandwave er treblekroker for havfiske i toppklasse til en sympatisk pris. Kroken har en sylskarp spiss som også er så sterk at selv storfisken skal slite med å bøye den. Bruk kroken under pilken, på en stor wobbler eller på et agntackle. Leveres i str. 1/0, 2/0, 3/0 og 5/0.

Leverandør: Daiwa



Foto: Getty Images

Hetebølge i havet

Den varme julimåneden førte til den kraftigste marine hetebølgen på 30 år utenfor Vestlandet. Havet nådde hele 18 grader, der normalen er 12–14 grader.

Definisjonen på en marin hetebølge er uvanlig høy sjøtemperatur over minst fem dager.

– Vi deler dem inn i fire nivåer: moderat, sterk, alvorlig og ekstrem. Den marine hetebølgen i år var på nest høyeste nivå, sier Silvana Gonzalez, forsker ved Havforskningsinstituttet og Bjerknessenteret.

Slike marine hetebølger kan ha store konsekvenser for økosystemet og livet i havet.

– Under slike temperaturøkninger er tare- og sjøgressenger spesielt sårbare. Det samme gjelder dyr som beveger seg lite, som oppdrettsfisk, og fastsittende organismer som østers og blåskjell, sier Gonzalez.

Også livssyklusen til lakselus går raskere

når det er varmt i havet. De blir tidligere voksne, formerer seg fortere og fester seg lettere til laksen.

– De siste ukene har mange lokaliteter hatt problemer med å holde seg under lusegrensen, sier forsker og lakselus-ekspert Anne Dagrund Sandvik.

– På Nordvestlandet og i Trøndelag (PO5 og PO6) har det samlet sett aldri tidligere vært registrert flere voksne hunnlus på oppdrettsfisk enn i august 2025.

– Også under hetebølgen i 2024 var det rekordmye lus i disse områdene, men da ble Nord-Norge enda hardere rammet, sier Sandvik på Havforskningsinstituttets nettsted.

Bred pilk

Mr. Slow Jig er en bredere type slow jig-pilk som har livligere bevegelser, noe som er høyaktuelt dersom det er mindre strøm og avdrift. Pilken leveres i to vekter (180 og 260 gram) og i fem giftige farger. Mest aktuelle arter er nok først og fremst torsk, sei og lyr, men bli ikke overrasket dersom også andre arter hogger til! Pilkene er montert med to stk. single assistkroker, en i hver ende. Krokstørrelse henholdsvis 7/0 og 9/0.

Leverandør: Daiwa

Veil. pris
fra: 259,-





Du ser den: På ettersommeren lever bibioen i kratt og kjerr når den ikke flyr, og den er lett å få øye på.

Bibiotrøsten som glapp

Sesongens høydepunkt måtte kanselleres på grunn av drittvær. Jeg søkte trøst i et insekt som er oppkalt etter vår store nabo i øst.



Tekst: Lars Nilssen
Foto: Lars Nilssen, Knut Holager

I fjor sommer traff fiskekompis Ole Anton og jeg blink da vi etter grundig research, biologisk funderte resonnementer og en viss porsjon flaks landet en stor, vill norsk bekkerøye i Sørvestlandets høyfjell (ref. Alt om Fiske nr. 8/2024). I vinter bestemte vi oss for å oppsøke området på ny.

I løpet av fjorårsturen rakk vi kun å være innom en brøkdel av vannsystemene i fjellområdet. Kanskje lå det en skikkelig innertier og ventet der inne i det ubesøkte? Paret med en generell nysgjerrighet på området og det vi anså som en mulighet til å sette norges-





**Bibiofeite
høyfjellsør-
reter:** Ikke av de
største, men de ga
god sport! (fritt
etter Knut Rom).

Sverming og flyging

De treårige massesvermingene av bibio ble mer vanlig utover 2000-tallet enn det var tidligere. Dette henger trolig sammen med gunstiger temperaturforhold for insektet. I Sør-Norge kan vi forvente neste mulighet i 2028. I nord kan den komme allerede neste sommer.

Bibioen foretrekker mildt, fint oppholdsvær med lite vind om den skal ta seg en flytur. Den er svart, relativt stor og lett å se. Hannene flyr med lange bein og røde lår hengende ned for å fange forbipasserende hunner.

rekord på bekkerøye, gjorde beslutningen enkel; vi måtte tilbake!

Alt om Fiske ble informert om prosjektet, og for å unngå tilbakemeldingen; men dette skrev du jo om i fjor, dro jeg på litt ekstra.

– I år skal vi være dobbelt så lenge som sist. Vi har forsterket teamet vårt med tre personer, og målet vårt er å fange ei bekkerøye større enn Erling Hauklands 2,27 kilos norgesrekordfisk fra Mandalselva i 2007. Responsen kom umiddelbart.

– Kjør på Lars, dette gleder vi oss til å lese om.

Å AVLYSE EN FISKETUR

Dermed lovet jeg en sekssider fra det som skulle bli høydepunktet i årets fiskesesong. Værmeldingen ble imidlertid dårligere og dårligere i dagene før avreisedato. To dager tidligere meldte yr.no 50 mm nedbør i døgnet og en vind på 8 m/s på det jevne med opp til 15 m/s i kastene.

Det finnes ikke dårlig vær, bare dårlige klær! Om ordtaket er gammelt, eller om reklamebyrået til Helly-Hansen fant det opp i forbindelse med en lanseringskampanje for et nytt regntøy, er uklart. Uansett hvem som sa det først, er påstanden feil. Været for en fluefisker kan være så ræva at det ikke er verdt å trosse.

Etter to Hardangervidda-turer på rad for noen år siden, med en nordvest så



Imitasjonskunst: Når fjellørreten er på bibiokjøret, må du servere ei flue som ligner.

jævlig at jeg ikke tok stanga ut av tuben på fire dager, forbannet jeg meg på at jeg aldri mer skal trosse yr.no. Selv om alle i den lille gruppen vår av bekkerøye-fantaster har opplevd at dårlig værmelding ikke alltid slår til som forventet, var vi samstemte om avgjørelsen.

Vi utsetter = vi avlyser = men hva pokker gjør vi nå? Dermed befant jeg meg rådvill i bunnen av en Vestlandsdal. Laksefisket var stengt, skyene hang

lavt og jeg hadde fem fiskedager foran meg som foreløpig lå der som et hvitt ubrukt ark.

HVA NÅ?

Så hva gjør man når værmeldingen i siste øyeblikk setter stopper for en femdagers fisketur? Jo, du ser på den nok en gang, studerer appen inngående og lar den avgjøre hvor du skal befinne deg de nærmeste døgnene. Om enigheten var unison om å sette en strek over den opprinnelige planen, var det uenighet om neste steg.

Det endte med splittelse. De andre kjørte Sør-Norge på tvers i retning nordøst for å fiske i Engerdalen. Selv stoppet jeg på halvveien. Ikke bare var jeg lei av å kjøre bil etter mange titalls mil de siste ukene. Østlandets sørøstre fjellstrøk skulle ligge i le for drittåret,

**Været for en fluefisker
kan være så ræva
at det ikke er verdt
å trosse.**



og jeg var sugen på fjell og vidde heller enn lavland og skog.

«TUREN»

En venn av meg jobbet noen år som lærer i norsk hovedfag på videregående. Resultatet på vårterminens siste stiloppgave hadde stor innvirkning på årskarakteren til elevene, og han la ned mye arbeid før valg av tematikk og ordlyd på de fire oppgavene ble bestemt. Det ene året var han spesielt fornøyd med det litterære valget blant oppgavene. At en av stilalternativene skulle inviterte poeten i deg er en tradisjon som tydeligvis lever i dag som den gjorde da jeg gikk på gymnaset.

«Turen», verken mer eller mindre. Sett i gang. Fri diktning. Som alltid var det bare et lite knippe av de 23 elevene som gikk for det dikteriske. En av dem

var klassens definitive ener, en elev som stadig overrasket med et ordforråd, en fantasi og en kunnskap elevert langt over de andre.

«Turen avlyst på grunn av regnvær». Det var besvarelsen til klassens språkgeni. Seks ord skrevet i den vakreste håndskrift og levert et minutt på overtid. Kompisen min var rådvill. Besvarelsen var umulig å sette karakter på. Jeg mener å huske at han havnet på en 6-er – toppkarakteren. Det hadde neppe jeg fått om jeg hadde levert tilsvarende, selv om det i dette tilfellet reflekterte sannheten.

BIBIO POMONAE

Hvert tredje år dukker det opp et spesielt entomologisk fenomen i høyfjellet. På varme augustdager svermer hårmyggen med det latinske navnet Bibio



Avslørt: Mageinnholdet levnet liten tvil, bibio, bibio og atter bibio!



Full pakke: Bibioimittasjoner er en av de få fluene som tåler å bli «overdressed»!

pomonae. Det landbaserte insektet er stort som en svartflue, har røde lår og dinglende bein og kan opptre i et enormt antall.

Fra gammelt av kalles den russeflue, som også er det offisielle norske navnet på arten. Den enkleste forklaringen på det merkelige navnet er at den foretrekker sibirvarme for å lette fra busker og kjerr.

FORUTSETNINGER

Selvsagt kan du ha griseflaks og dumpe borti fenomenet på slump. Men skal du



Svært karakteristisk: Lange dinglende bein, fete lår og ildrøde flekker. Bibioen er lett å artsbestemme.

Metoden

Å fluefiske på vakende ørreter som tar havarerte bibioer, ligner fiske med andre landinsektsimitasjoner, som maur og stankelbein. Bibioen ligger fort tungt i overflaten, og den beveger seg minimalt.

Dead drift er nøkkelordet om du fisker i elv. På stille vann er det få kast og tålmodighet som gjelder. Bibioen synker relativt raskt gjennom vannfilmen og ned i vannmassene. Mang en ørret er tatt med magen full av nyspiste russefluer uten at den har vaket en eneste gang. «Søkkabibio» er tingen om vannflaten er spettet med insekter og det ikke vaker.

bibiotreffe basert på systematikk, forutsetter det kunnskap om insektets syklus og mye fri tid i august. Du må følge med på værmeldingen som en smed og være villig til og ha anledning til å gi jernet og flytte deg raskt over store strekninger på kort varsel.

Mer enn ved noe annet tørrfluefiske gjelder det å fiske mens det bibiovaker, og det gjør det helst på dager med sol og varme og lite vind. Hvorfor bibioen velger å sverme på godt over 1000 høydemeter, er det ingen som vet. Det jeg har erfart er at det skal mye til å treffe selv i et godt bibioår.

I 2016 var jeg for seint ute. Et godvær la seg over nordre deler av Sør-Norge i to hele augustuker. Bibioen var i luften og havnet på vannet fra morgen til tidlig kveld. Den første uka tok ørreten de havarerte proteinbombene som besatt. Uka etter avtok vakingen, selv om mengden insekter var den samme.

Da jeg ankom høyfjellet på tampen

av uke to, var det knapt vak å se, selv om klaser av døde bibioer dannet tepper på vannspeilet utover ettermiddagene. Etter to fiskeløse dager med en morgeneim av råttent kjøtt langs bredene, ga jeg faen. Siden har jeg ikke ofret biboen en tanke – før i år.

PLAN B

Så ble jakten på norgesrekordstore bekkerøyer erstattet med bibospisende ørreter. Blankskurte Vestlandsfjell ble byttet ut med et lite omtalt fjellområde på Østlandet, langt unna møkkaværsfronten som kan skimtes som en grå vegg langt i vest. Langedrag Naturpark ligger på tregrensa høyt hevet over Tunhovdfjorden, som i år ligger som et stort åpen sår i landskapet i vest.

Vannmagasinet kjent for sine gigaørreter, er tappet helt ned på grunn av reparasjonsarbeid på demningen. Undres over hvorfor det ikke er mulig å utføre demningsarbeider i vår tid uten å måtte tappe ned hele sjøen? Men i dag er det ikke tid for slike bekymringer.

Det er bibiovær. Sola skinner, det er tilnærmet vindstille, og jeg skal innover i motsatt retning, inn i et lite fjellområde spettet med store og små vann og tjern hvor påfallende mange ligger nede i små daler og søkk hvor vinden ikke tar. Jeg bet meg merke i fenomenet da jeg passerte gjennom her for mer enn 25 år siden.

Bibioen tar ikke på vingene før sola har tatt skikkelig tak. I dag skjedde det i kvarteret før 11. Bekymringen over nok en bomtur hadde begynt å melde seg da de første dukket opp. 10 minutter senere rigger jeg i hui og hast. I øyekroken ser jeg flere tunge vak, og det er ingen tvil om hva de forårsakes av.

HØYFJELLS-FORBANNELSEN

Jeg har ikke fisket bibio siden 2016. Da var de for mange. Fisken hadde tilsynelatende gått lei da jeg omsider kom meg i posisjon. Nå var det noe annet. Ikke bare var det tidlig på formiddagen. Bibiosesongen var fortsatt i startfasen, og som bestilt tok den første fisken hardt og kontant umiddelbart etter at flua tok vannet.

Den var mindre enn jeg trodde, men med sine 470 gram og magen breddfull av røde maurliknende insekter, var den uansett en god start. En halv time senere har fire andre vært innom håvmaskene. Jeg beholdt to. De var

like stinne, men størrelsen gjorde vel at de ikke akkurat var noe å skrive om ...? Eller kanskje var det akkurat det? De hadde gitt meg storveies fiskeglede, faktisk blant sesongens mest intense, selv om de var langt fra de største.

EKKELT VINDDRAG

Så ville det seg slik at jeg ikke fikk noe valg. På vei inn til det neste vannet jeg hadde blinket ut, kjente jeg et ekkelt vinddrag komme bakfra, fra vest, fra uværet jeg hadde søkt vekk fra. Fem

**Fjellvannet:
I store og små
vann og tjern
deiser bibioen
ofte ned på
nærmeste vann-
speil.**

minutter senere forsvant sola bak en mørk sky, en regnbyge fløy forbi.

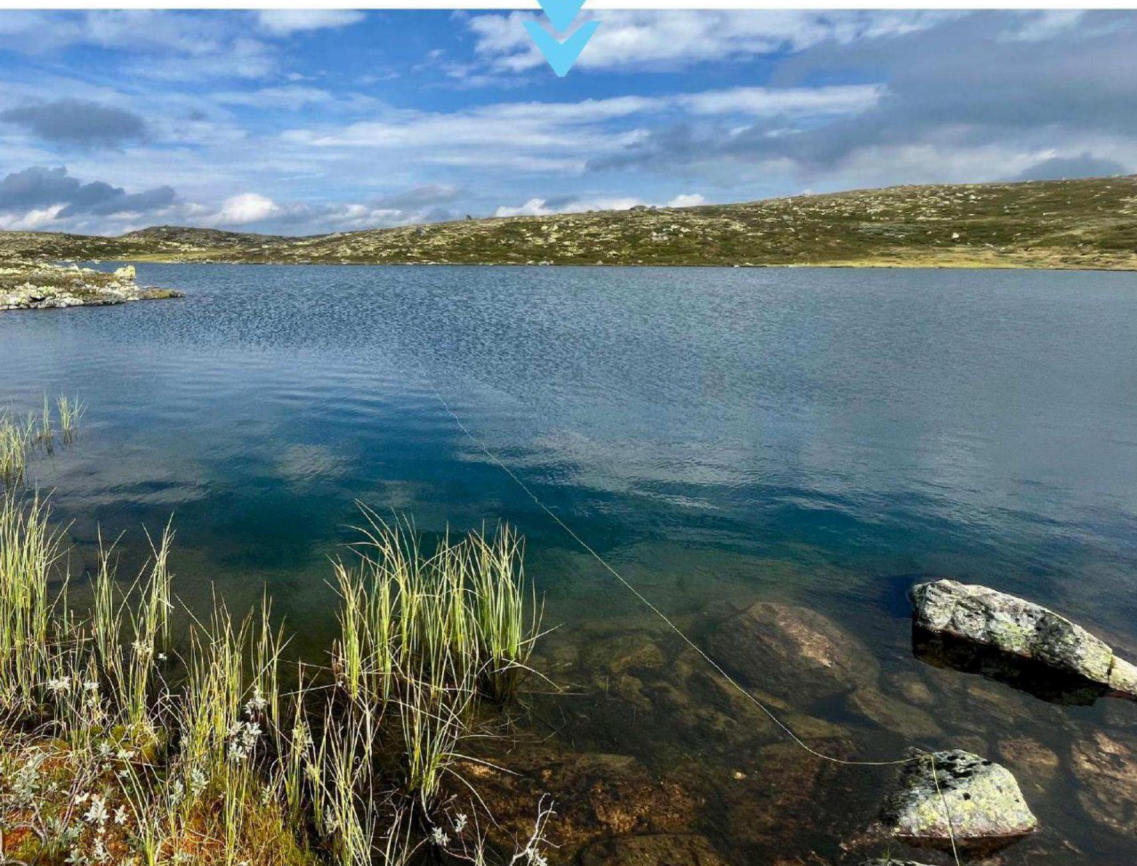
Dråpene lå på tvers gjennom den lille dalen før det med ett ble stille, sola dukket fram, og snart var alt som det var 15 minutter tidligere – bortsett fra at bibioene var borte. Utpå ettermiddagen kom insektene tilbake i et lite blaff, men det var ikke nok til å få opp annet enn en og annen sardin.

Værmeldingen for de kommende dagene viste piler og symboler som ikke inviterte til bibodans. Utpå kvelden

valgte jeg å returnere til bilen. Etter å ha søkt trøst i blikket til en gaupe gjennom et gjerde på Langedragsparken, satt jeg meg i bilen og kjørte i retning hovedstaden.

Jeg lurte på hva i all verden jeg skulle levere til Alt om Fiske. Det gjør jeg ikke nå, for «stilen» skal leveres om litt, og jeg tror det går bra. For jeg vet at fisketurer som ikke på skinner og tidvis sporer av, er noe de fleste har vært med på – selv om de sjelden snakker eller leser om det.

fiske@egmont.com



Ørretforsker om Bibio

I 2001 startet ørretforsker Tore Quenhild systematiske fiskeundersøkelser i Sandvatn i Kvenna på Hardangervidda. Det første året ble det ikke registrert bibio i ørretmagene, men han opplevde massesverming ved Brisketjenna sør for Sandvatn.

Tre år senere var det store sverminger. Da var bibio et betydelig innslag i mageinnholdet også på fisk som oppholdt seg i de dypere områdene av vannet. I det etterfølgende tiåret var Tore og teamet hans årlig ved Sandvatnet og garnfisket for å analysere fisken. Etter hvert dannet det seg et bibiomønster med massesverminger hvert tredje år; i 2001, 2004, 2007, 2010 og 2013.

I 2018 publiserte et par andre ørretforskere – Reidar Borgstrøm og John Skartveit – en rapport som konkluderte med det samme. Mageprøver fra augustfanget ørret i Nedre Vassdalsvatn i 2010 og Krokavatn i 2013 viste at hele 75 prosent av føden besto av bibio. Begge vannene ligger på Hardangervidda 1200–1300 moh.

Mylder: På stille og solrike august-ettermiddager og kvelder danner døde bibioer tepper på vannfilmen. Her fra Hardangervidda i 2016.



Sølv i soloppgang

På Djurslands Kobberrhage Rev står min bror, omrisset hans mørkt mot det bølgende morgenlyset. Fluen skjærer gjennom luften og legger seg på den svakt krusede vannflaten. Håpet er en glitrende skygge, havets sølv, som plutselig bryter stillheten. Da skjer det. Stangen krummer seg tungt, som et bueblad spent av en usynlig hånd. Den mektige sjørreten har tatt flua. Jeg rives ut av drømmenes rosenrøde slør. Alle tanker om guddom og natur svinner bort, som dis for solen. Tilbake står bare én, klar og jordnær handling, å gripe håven og styrte til for å hjelpe min bror i hans lysende kamp mot den glinsende fisken.



Fiskeinfluenser i tenkeboksen

Jeanett Brudeseth Bersås har en solid følgerskare på sosiale medier. De siste årene har det imidlertid vært dørgende stille fra fiskeinfluenseren. Hva skjedde?



Tekst og foto:
Atle Skjelde



Napp: – Der var det noe, sier Jeanett Brudeseth Bersås. Både nappet og omgivelsene får fram smilet hos fiskeinfluenseren.

Jeanett Brudeseth Bersås

BOSTED:

Karmøy

FAMILIE:

Singel (ikke tid til dating),
en voksen sønn

LIDENSKAP:

Fiske

Jeg kommer aldri til å bli kjempegod i én fiskesjanger, men har behov for å fiske variert og lære meg nye metoder. Nå satser jeg stadig mer på fluefiske. Jeg kommer likevel aldri til å parkere havfiskestanga.

Ordene tilhører Jeanett Brudeseth Bersås fra Odda i Vestland. Hun ligger og dupper i småbåt over fiskebankene i Maurangerfjorden, en vestlandsfjord som kan by på lysing, spisskate, torsk, lange, knurr, pigghå – samt rødspette av den grovvokste sorten.

Som en av landets fremste fiskeinfluensere med 26 000 Instagram-følgere fra fjern og nær, er Bersås et velkjent ansikt i sportsfiskekretser. Facebook-siden hennes teller 5000 følgere og hun er blant annet ambassadør for fiskeappen FiskHer.

Til alt overmål kan dama også se tilbake på en norgesmestertittel i havfiske og sølvmedalje i europamesterskapet, begge deler i kvinneklassen.

MED NESA I MOBILEN

Ingen stor prestasjon, ifølge 41-åringen selv.

– Da EM i havfiske ble arrangert på Island, var vi bare fem deltagere i dameklassen, ler Jeanett, som har notert seg for 87 fiskearter.



Til vinteren skal jeg fiske mye på fjorden, uansett hvor kaldt det måtte bli.

De siste årene har imidlertid norgesmesteren nedprioritert arts- og konkurransefisket. Det gir henne ingen glede lenger. Hun tilbringer heller fisketid sammen med tantebarn og venner.

Paradoksalt nok misliker fiskeinfluenserer å dele av seg selv på sosiale medier. Livet dreier seg tross alt om mer enn å sitte med nesa i mobilen, sier hun.

– Det er ute i det fri jeg føler meg hjemme.

For det har blitt merkelig tyst fra fiskeprofilen. De siste årene har dama lagt ut beskjedne tre bilder på Instagram. Hva skjedde? Vel, svaret får du mot slutten av intervjuet.

BAKSIDEN AV MEDALJEN

Da Jeanett la ut sine første fiskebilder på Instagram sommeren 2016, var tanken å vise jenter, barn og unge at fiske og friluftsliv er aktiviteter som passer for alle.

Instagramsuksessen hennes fikk raskt en beksvart slagside. En av følgerne, en ukjent amerikansk mann, flyttet til Odda for å være nær drømmedama.

Amerikaneren viste seg å være en stalker og ble etter hvert utestengt fra Norge i to år. Han er fremdeles aktiv på Instagram.

– Jeg får fortsatt meldinger fra bekymrede folk i USA som advarer mot mannen, men jeg går ikke rundt og engster meg. Det har jeg ikke overskudd

Høster erfaring: Jeanett er gjerne utpå aleine for å lære seg knepene, slik som her i Maurangerfjorden, en arm av Hardangerfjorden.

til, forteller Jeanett, som ikke ønsker å bli minnet mer om den saken.

Det er enklere å snakke om de største fiskeopplevelsene. Som da hun på en havfisketur til Sørøya i Finnmark kroket og gjenutsatte tre kveiter, den største estimert til 56 kilo. Og da hun i fjor sommer landet en sjørret på pene 3,2 kilo i Lærdalselva med enhånds og ei dobbel Heggeli på fortommen – midt på blanke dagen i steikende solskinn.

HÅNDBALL, VOLLEYBALL, FOTBALL

På spørsmål om hvordan det hele startet, tar influenserer oss med tilbake til barneårene og fisketurer på Hardangerfjorden – turer som fremdeles huskes med glede. Men fiskestanga ble en lidenskap og livsstil for Jeanett først i voksen alder. Før den tid handlet fritiden til oddingen om håndball, volleyball og fotball, til en skade satte punktum for idrettskarrieren.

– Da jeg måtte slutte med ballsport, ble fisking nærmest en altoppslukende lidenskap. Jeg søkte informasjon på nett og opprettet kontakt med tre dyktige havfiskere fra Bergen og spurte om å få være med på fisketur. Siden gikk det slag i slag, forteller Jeanett.

PUGG FISKEKNUTER

Snart befant skårungen seg i en båt vest for vestlandshovedstaden, der hun

forsøkte agnfiske for første gang. Fra da av har læringskurven pekt rett til værs.

Hun slo hun seg sammen med artsfiskere, lærte seg å binde takkel, fiskeknuter og å lese sjøkart. Hun var utpå fjorden aleine og prøvde seg fram. Selvtilliten økte.

I tillegg utdannet den nyfrelste havfiskeren seg som videomarkedfører og lærte seg redigering for å kunne produsere fiskevideoer på YouTube.

Det beste tipset hvis du ønsker å gi deg i kast med havfiske? Å fiske med det utstyret du har.

– Det er viktig å prøve seg fram på egenhånd. Du kan selvsagt kjøpe ferdig-takkel, men du må definitivt lære deg de viktigste fiskeknutene, sier hun.

SMERTEFULLE KAST

For tre år siden flyttet Jeanett like godt pikkpakket fra Odda til Karmøy for å begynne i en industrijobb – og selvsagt for å fiske. Mye. Og nå kommer endelig forklaringen på hvorfor det har vært dørgende stille på sosiale medierfronten.

Kortversjonen er helseutfordringer. Den noe lengre forklaringen er at hun ramlet ned fra en stige, skadet høyre skulder stygt og havnet i sykehuskø for operasjon. I venteperioden gikk skulderen ut av ledd fem ganger.

Fiskeprofilen benyttet ventetiden





Elvefiske: Lærdalssjørreten på 3,2 kilo fra i fjor sommer var en magisk fiskeopplevelse. (Foto: Privat)

godt. Hun fulgte et dyktig fluefiskelag til vestlandsstorhetene Suldalslågen og Lærdalselva for å lære.

I Suldalslågen handlet studieturen om laksefiske med tohånds. I Lærdalselva om sjøørretfiske med enhånds. Jeanett studerte teknikken til fluefiskerierne og forsøkte selv noen få, smertefulle kast.

SJUK OPPLEVELSE

– Skulderoperasjonen ble heldigvis vellykket, selv om jeg må trene styrke resten av livet. Å lande den lærdals-sjørreten på 3,2 kilo i fjor sommer var en helt sjuk opplevelse, sier den nyfrelste fluefiskeren og drømmer seg litt bort midt i intervjuet.

Apropos sjuk, tidligere i år ble Jeanett plutselig sjuk og innlagt tre ganger. To operasjoner seinere er ulykkesfuglen utenfor faresonen.

Helseutfordringene de siste årene, med tre operasjoner, er den direkte årsaken til at hun kanskje vil legge inn årene for godt på sosiale medier.

– Jeg er i tenkeboksen, men skal uansett fortsette å holde liv i fiskeliden-skappen. Nå som fluekastinga går stadig bedre, har fluefiske overtatt favorittstempelen etter årene med havfiskedilla. Jeg er i en prosess der jeg snapper opp all fluefiskeinfo jeg klarer å få fatt i, smiler hun.

FISKEFEBEREN HERJER

Jeanett har alltid satt seg delmål. Nå handler det om fluefiske i sjø og jakta etter en god sjørret og havabbor. På elvefronten drømmer hun om å få en sprellsk mellomlaks på flue.

Jeanett kikker rundt seg i det dramatiske og kalde fjordlandskapet. På mange slike vinterfisketurer har hun lurt på hvorfor hun i det hele tatt holder på med denne selvplagingen.

Du sitter og fryser grusomt i timevis. Det er så kaldt på hendene at fingrene slutter å fungere, men så har det seg selvsagt slik at fiskefeberen trumfer det meste av fysiske påkjenninger.

– Til vinteren skal jeg fiske mye på fjorden, uansett hvor kaldt det måtte bli, ler hun.

Men nå må vi fiske. Takkelet, med halvtint makrell som agn, treffer bunnen. Båten drifter over ei grunne. Ansiktet til Jeanett lyser plutselig opp.

– Der var det et napp!

fiske@egmont.com



Gjenkjennelig: Jeanett Brudeseth Bersås er et velkjent ansikt i sportsfiskekretser.

Jeanettes tips for havfiske

- Søk informasjon på nett. Du finner masse tips i ulike blogginnlegg, men unngå å låse deg fast til metoder og fiskeutstyr.
- Bruk gjerne FiskHer-appen. Den har fantastiske kart og kan guide deg til de beste fiskeplassene hvor du har størst sjans for å lykkes.
- Lær deg å binde takkel selv. Et paternostertakkel kan brukes til mye av ditt fiske. Om du ikke har noen som kan vise deg hvordan disse lages, ligger det mange videoer på YouTube.
- Øv og lær deg knutene. Disse skal sitte. Fisk aldri med utstyr om du er usikker på om knutene dine vil holde. Å kunne stole på utstyret er helt avgjørende for å få en god fiskeopplevelse.
- Sett deg inn i hvordan du leser sjøkart.
- I mange av Facebook-gruppene kan du få flere gode tips og råd av erfarne sportsfiskere.
- Skal du fiske fra land, kan du gjerne bytte ut den gode gamle sluken og heller prøve shadfiske.
- Fisk makrell og sank agn når det er sesong og frys dette. Slik har du agn tilgjengelig hele året.
- Ta initiativ og kom i kontakt med erfarne sportsfiskere. Mange deler gjerne råd og det er alltid kjekt å få nye fiskevenner.
- Sett deg inn i lover og regler om minstemål, fredningssoner og tider. Det er ditt eget ansvar når du skal fiske i sjø.
- Pass på og ikke forsøple. Ta med deg alt, selv de minste senestumper.

Stygt fall: Da Jeanett falt ned fra en stige for tre år siden, var det muligens begynnelsen på slutten på karrieren som influenser.

Drømmen om Grønland

Våren 2022 reiste Jens Kvernmo og Isak Dreyer til Grønland, hvor de levde med inuittene i over tre måneder. Sammen med fotograf Øyvind Nordahl Næss og NRK dokumenterte de sitt møte med urfolk, deres levesett og gamle fangstkultur.

Dette var en unik sjanse til å få et ekte innblikk i vår felles fortid som jegere og sankere, og med et folk som lever i ett med naturen.

Turen inngikk i Kvernmo sitt urfolk-prosjekt, og ble en overveldende opplevelse for alle tre.

Kulturen og levesettet som er bevart i det kalde Arktis framstår på mange måter som mystisk, men er kanskje det livet mange innerst inne lengter tilbake til uten å vite det.

Boka er spekket med spektakulære bilder og skildringer av en livsstil langt fra vår egen

Den er for alle som ferdes i naturen og villmarka, men også for dem som vil ha et avbrekk fra vår hektiske hverdag.

Jens Kvernmo
Isak Dreyer
Foto og tekst: ØYVIND
NORDAHL NÆSS

Drømmen om Grønland



ÅRETS
GAVEBOK

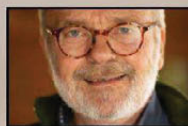


NRK

PEOPLE
EGMONT



Hackle Stacker



Tekst og foto:
Runar Warhuus
rwarhuus@online.no

Runar Warhuus
er en erfaren
fluebinder,
utgiver og
forfatter av
fluefiske-
litteratur.

Hackle Stacker – også kalt Paralooop, er en sinnrik metode for å lage robuste vinger på lavtflytende fluer først og fremst beregnet på stille vann og stilleflytende elv.

Chauncy Lively var en aktet fluefisker og fluebinder med fast fluespalte i Pennsylvania Angler på 60-tallet. I 1980 publiserte han fire døgnfluespinnere i boken *Chauncy Lively's Flybox*. Han kan ha vært inspirert av fallskjermfluene når han surret hacklet rundt en stamme av to monofilamentsener som erstatning for fallskjermstolpen, og slo et halvstikk på dem noen millimeter over krokskafte for at hacklet ikke skulle gli opp langs senene. Når hacklet var surret i tønn mot klokken ovenfra og ned stolpen, ble stolpen med hacklet vendt frem og ned og bundet av. Deretter ble hacklestrålene fordelt på hver sin side og formet til spinnervinger ved åttetallstønn med dubbet tråd.

Metoden inspirerte Bob Quigley til å utvikle det han kalte Hackle Stacker-teknikken. Det skjedde i 1988 ved Fall River, en naturlig kildeelv i California. Utfordringen var den samme som i andre kildeelver, kresen fisk i krystallklart vann. Quigley ønsket en flue som ville lande lett på vannet, ha god døgnfluesilhuet og være godt synlig for fiskeren. Resultatet ble Hackle Stacker og Sparkle Stacker-designene, sistnevnte med

reflekterende syntetmaterialer til hale og kropp.

Det er sannsynlig at Quigley forsøkte å binde Lively's spinnermønstre, og la merke til hvordan hacklestrålene spredte seg når han brettet monofilamentstolpen fremover mot krokøyet. Ikke ulikt en Comparadun, men med en vinge av hacklestråler istedenfor hjortedyrhår.

Quigley foretrakk enkel istedenfor dobbelt monofilament til vingestolpen, og sløffet halvstikket – hacklesurrinene lar seg enkelt komprimere når stolpen vendes ned over thorax. I senere versjoner benyttet Quigley også stolper av antron og andre syntetmaterialer istedenfor monofilament. Da kunne han også velge å benytte en del av stolpen til en ekstra synlig vinge.

Det er aller mest vanlig med hanehackle av god kvalitet til vingen, men metoden kan også tilpasses for eksempel fjærstråler av CDC, som vist.

Det er en fordel med såkalt galgeverktøy for å holde stolpen stram og vertikal mens hacklet surres.



FJÆRMYGKLEKKER

Krok: Icerio F12210 #16

Tråd: Brun Semperfli Nano Silk
18/0 30 D

Abdomen: To mørke og ett lyst elghår forsterket med UV-lim utenpå

Thorax: Elg underull spunnet i løkke

Vingestolpe: 0,25 mm nylonsene

Vinge: Hanehackle stacked



RUNAR
PRATER FLUE



MARCH BROWN DUN

Krok: Tørrflue #12

Haler: To malepenselfibre. Disse er vendt oppover for ikke å berøre vannoverflaten

Abdomen og thorax: March Brown dubbing

Vingestolpe: Mørk brun spandex (myk og litt fleksibel)

Vinge: Hanehackle stacked
Bundet og fotografert av Wayne Luallen



DØGNFLUE DUN MED CDC-VINGE

Krok: WI 13901 #14

Tråd: Brun Semperfli Nano Silk
18/0 30 D

Haler: Elghår

Abdomen: Røy biot

Thorax: CDC dubbet

Vinge: CDC fjærstråler uten stamme settes i trådløkke som vingestolpe og komprimeres ned mot thorax FØR løkken spinnnes, fjærstrålene vendes bakover og «stacken» festes bak krokøyet.



DØGNFLUE DUN

Krok: Tørrflue #14

Tråd: Brun Semperfli Nano Silk
18/0 30 D

Haler: Elghår

Abdomen: Tiur biot lagt i superlim

Thorax: Påfuglherl spunnet i løkke som forsterkning. Påfuglherl blir bronsefarget i våt tilstand (se «Påfuglherlets hemmelighet», AoF 08/22)

Vingestolpe: 0,25 mm nylonsene

Vinge: Hanehackle stacked



Fin fangst: En
feit mellomlaks
lot seg lure og
ble gjenutsatt.

Gaula
leverte



Godt om plass: Gapahukene langs Gaula hadde sparsommelig med besøk i sommer.

Mye smålaks – få fiskere

Sesongen endte på 18,6 tonn i Gaula, til tross for utfordrende fiskeforhold og færre stangsvingere enn vanlig. – Over middels, konkluderte Ola Evjen i Gaula Elveierlag.



Tekst og foto:
Atle Skjelde

Tidlig julimorgen på Voldvaldet. Jeg vader ut øverst på Vollsteinan, et strekk som fisker best på lav vannføring og kjennetegnes av massive elvesteiner som definitivt vil sette vadeegenskapene dine på nervepirrende prøver.

Det er tropevarme og lav vannføring. T-skjorta klister seg allerede til ryggen.

Brått plasker et par lakser i strømkanten på motsatt side. Perfekt!

Jeg starter venstrehåndskastinga med ei intermediate/synk 2-line. På fortommen henger en Allys Shrimp Treble. Lina strammes hardt i nevnte strømkant. Laksen, en smellfeit og sterk fisk på drøye fem kilo, byr på spennende minutter før den kan gjenutsettes.

Da tredøgnskortet i tillegg skjenker en smålaks på Litjstu, sier jeg meg mer enn fornøyd. Særlig siden elva noen dager seinere stenges i 11 døgn grunnet lav vannføring og høy vanntemperatur.

INGENTING IMOT CATCH & RELEASE

Det er merkbart færre fiskere å se her

**Svenske-
synden:**
– Jeg har fisket
i Vold vald i 27
år. Naturen,
menneskene
og laksen er
årsaken til at jeg
kommer tilbake
hvert år, sier
en blid Kalevi
Kettunen.



på Støren enn tidligere sesonger, noe som trolig skyldes årets strenge fangstkvoter.

Men noen stangsvingere møter vi da på Vold disse brennhete juledagene. En svenske i 20-årene har kjørt ni stive timer fra Stockholm for å komme til Støren og sagnomsuste Gaula.

Svensken har vært her et par ganger tidligere og sier han definitivt ikke har noe imot catch & release-fiske.

En tysker vi snubler over er tilbake på Vold og Litjstu etter 40 års fravær. Den gang var ikke E6 bygget kloss til elva.

– Jeg tror at elvefyllingen på motsatt side har medført at fiskestrekningen nedover mot Svarthølen har tapt seg, sier han etter en svipptur med fluestanga.

KVALITET, IKKE KVANTITET

En fluefisker fra Valdres innrømmer glatt at han skiftet til haspelutstyr og kondomspinner etter 5000 resultatløse kast med fluestanga. Det tok han ti små spinnerminutter å kroke en mellomlaks.

Litt seinere forteller jeg historien til

en danske, og tror du ikke han opplevde akkurat det samme for et par døgn siden.

Begge er skjønt enige i at laksefiske ikke handler om kvantitet, men om kvalitet.

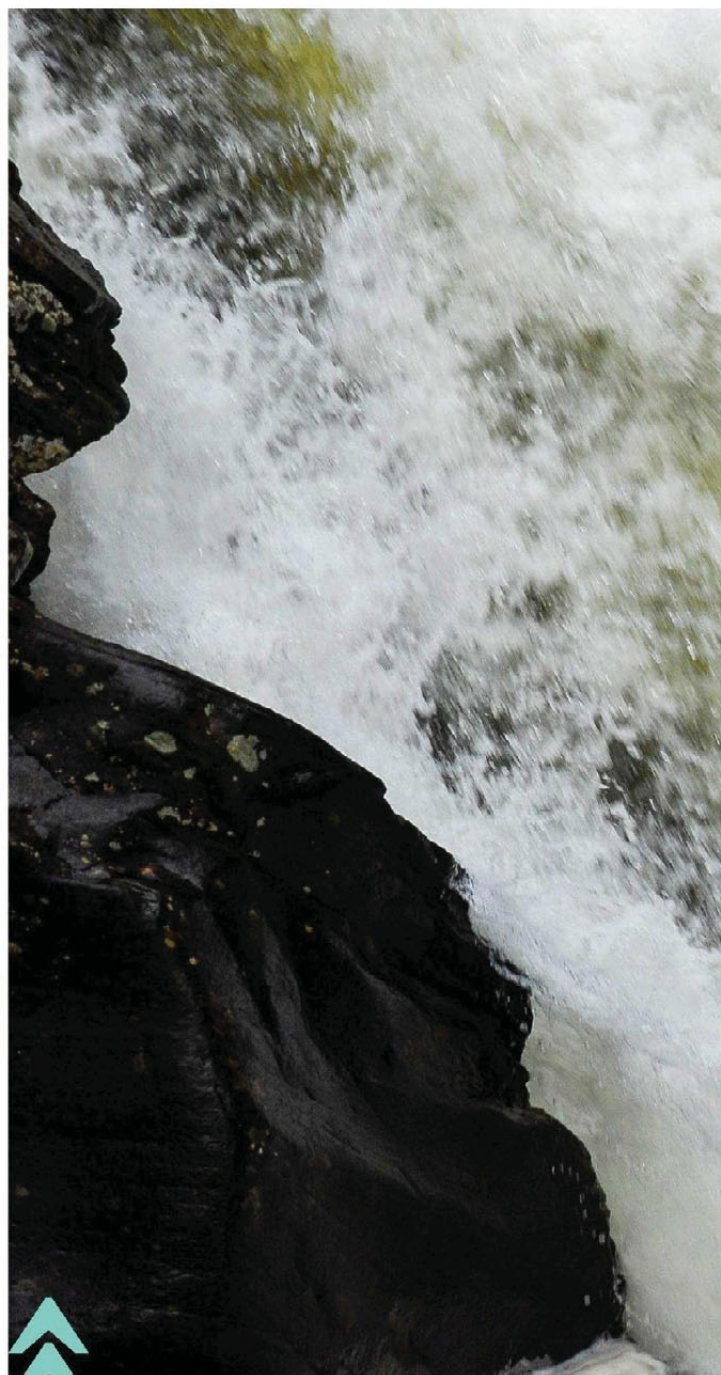
– Det er mye morsommere å fiske laks med fluestang enn haspelstang, men av og til bare må man prøve spinneren, sier vår danske venn med et smil.

Langt fra alle synes like fornøyd med fiskets gang. Kalevi Kettunen fra Kungälv i Sverige har vært på plass hver sesong de siste 27 årene for en toukers-tur.

– Jeg fisker klassisk med speykast og DT-liner, og jeg er i elva hver morgen fra klokka fem til ni. Første året fikk jeg 14 lakser på turen, men i år har jeg ikke hatt et eneste drag i lina, sukker 74-åringen tappert.

SÆRDELES GLEDELIG SMÅLAKSÅR

Et par dager seinere viser laksebørsen heldigvis at Kettunen har lyktes med



**Ved veis ende:
Gaula har
95 kilometer
lakseførende
strekning
fra Gaulosen
i Melhus til
Eggafossen i
Haltdalen. Årets
sesong bar preg
av utfordrende
fiskeforhold
med stor og kald
junielv og hete-
bølge i juli.**

en smålaks. Men hvordan var egentlig lakseoppgangen til trøndelagselvene i sommer?

Akkurat det kan prosjektet Lakseinn-sig til Trondheimsfjorden fortelle mer om. Prosjektet har overvåket innsiget av villaks og rømt oppdrettslaks til elver som Gaula, Orkla, Stjørdalselva og Verdalselva siden 2013.

Ifølge nettsiden til Norsk institutt for naturforskning (NINA), har de to forskningsnotene ved fjordinnløpet i slutten av august fanget 746 smålaks som er ny rekord.

Seniorforsker Tor Næsje ved NINA heller likevel kaldt vann i blodet på dem som måtte tro at rekordfangsten av



smålaks automatisk vil bety masse mellomlaks i elvene neste sommer.

– Selv om det har vært et særdeles gledelig smålaksår, kan vi ikke på bakgrunn av det forutsi hvordan innsiget av mellomlaks vil bli neste år, poengterer han.

GODE FISKEMENGDER

Næsje peker på usikre forhold langs kyst og hav, som lakselus i utvandningsperioden til laksesmolten og næringstilgangen i havet, som viktige bestandsregulerende faktorer.

Ifølge Næsje indikerer forskningsfangsten i Trondheimsfjorden at årets sesong har vært et toppår for smålaks,

**Tommel-
fingerregel:**
Fisk som skal
gjenutsettes
skal ikke løftes
ut av vannet.



Lite vann: Nedre del av Vold vald, sett fra Haga bru. Vollsteinan i det fjerne. I juli ble elvefisket i Gaula stengt i elleve døgn grunnet lav vannføring og høy vanntemperatur.

et middels år for storlaks og et litt under middels år for mellomlaks.

– Samlet sett hører 2025 definitivt ikke til blant de dårligste årene vi har hatt siden prosjektstart, sier han.

Nyvalgt styreleder i Gaula Elveierlag, Ola Evjen, kan bekrefte at det var gode fiskemengder i Gaula i sommer, særlig av smålaks.

– Det var også færre laksefiskere å se langs elvebredden, spesielt i juni. Sammenlignet med den uforutsette elvestengningen i 2024, var fiskepresset redusert med rundt 40 prosent, sier Evjen.

FORNØYD MED SESONGEN

Han legger til at Skandinavisk Natur- overvåking i august dykket etter eventuell oppdrettslaks og pukkellaks i deler av vassdraget.

– Dykkerne rapporterte om gode mengder villaks i hølene, til dels også storlaks, opplyser han.

Da sluttstrek settes 1. september, viser tall fra elveguiden.no at sesongen endte på 4995 Gaula-laks med snittvekt 3,7 kilo.

Evjen sier seg fornøyd med sesongen som helhet. Med 18,6 tonn laks, karakteriserer han sesongen som over middels.

Etter at retningslinjene fra Miljødirektoratet om sesongkvoten på to laks per fisker og gjenutsetting av all laks over 65 centimeter trådte i kraft, har gjenutsetting blitt en forutsetning for Gaula-fiskerne.

IKKE LØFT LAKSEN

Statistikk fra elveguiden.no viser at Gaula har en gjenutsetting på 88 prosent, og elva har også i mange år hatt en høy andel gjenutsetting.

Evjen framhever at dødeligheten er svært lav når gjenutsettingen utføres på en varsom og korrekt måte.

– Vi ser på Elveguiden at det fortsatt er noen som ikke håndterer laksen riktig. Vi vil fortsette å informere om gjenutsetting foran neste sesong. Laksen skal behandles skånsomt og ikke løftes ut av vannet, påpeker han.

Forvaltningsfilosofien til elveierlaget



handler om bærekraftig forvaltning av laksestammen i et langsiktig perspektiv. Med et synkende antall villaks som returnerer fra havet, må det innføres tiltak som bidrar til et høstbart overskudd, understreker styrelederen.

HERSENS OPPDRETTSNÆRING

– Strenge kvoter er et av de viktigste tiltakene. I år var det Miljødirektoratet som satte kvotene for elvene som måtte stenge i fjor. De fleste laksefiskerne viser ansvarlighet overfor bærekraftsprinsippet og aksepterer at dagens situasjon ikke gir rom for den tradisjonelle røykelaksen til jul, sier han.

Selv om det er positivt med mye laks i elva akkurat i år, samt at sjørreten i vassdraget har tatt seg kraftig opp etter omfattende bekkerestaurering, ser Evjen med bekymring på framtida.

Oppdrettsnæringa, med skyhøye nivåer av lakselus og stadige rømmninger av oppdrettslaks, vil alltid være en overhengende trussel så lenge næringa driver med åpen teknologi.

– I tillegg fisker kilenotfiskene i Trondheimsfjorden på blandede laksebestander i perioden fra midten av juli til midten av august, avslutter Evjen.

fiske@egmont.com

Historiske data

Figurene viser summen av alle laksefangster fra 2013 og til dagens dato



Smålaksrekord: Lakseinnsiget til Trondheimsfjorden oppdateres hver sjette dag i perioden fra 2. mai til 15. september. I sommer var det smålaksår.



Folkerikt: For få år siden var det som det går fram på bildet flust av fiskere på Litstju og romsligere kvoter. I sommer var det godt om plass.

Bli abonnent på Jakt!

5 utgaver til kun kr 279*

Få
kokkekniv
fra Fiskars
i gave!



Jakt er proppfullt med gode jakttips, jakt-reportasjer fra hele landet og masse tester av børser, ammunisjon og annet jaktutstyr. For deg som allerede er jeger eller ønsker å bli det.

Jakt skrives av jegere, for jegere!

Fiskars Asiatisk Kokkekniv 17 cm:

En allsidig kniv for tilberedning av kjøtt, fisk og også grønnsaker.

- 17 cm
- 107 g
- Rustfritt stål
- Hardhet: HRC 53
- Softgrip®-overflate
- Tåler oppvaskmaskin

Bestill her

Send SMS med kodeord JAKT38 til 2205
eller
skann QR-koden med mobilkamera for å komme til bestillingsside



*+ kr 49 i porto for gaven. Abonnementet løper til oppsigelse. Etter introduksjonstilbudet er neste faktura kr 342 for 5 utgaver.

Lykke: Å få sin første kveite er blant livets uforglemmelige opplevelser. I landets tre nordligste fylker er bestandene i dag svært gode.

Min første kveite

Å få havets dronning på kroken er ingen umulighet. Møt fire førstegangs kveitefangere som fikk sitt livs store fiskeopplevelse.



Tekst og foto:
Dag Kjelsaas



Viktig øyeblikk: Kveiter som skal slippes ut igjen, kan sikres med en solid krok i underkjeven til bildet er tatt og fisken målt i sjøen. Her setter Tom fangstkroken etter at fiskekompis Paul har hatt hellet med seg. Seinere var det Toms tur til å sveive inn kveite.

Hun hadde minimalt med fiskeerfaring da hun takket ja til en kveldstur på Sognefjorden med robåt. Med en shadjigg i enden av snøret og lånt stang og snelle, gikk det bare en halv time før hogget kom. Selv om det er en del kveite i vestlandsfjordene, har mange ivrige havfiskere brukt dager og uker på kveitejakt uten å oppleve det samme.

Inga Ørving Aasen gjorde som hun var instruert av den mer erfarne roeren.

– Hold lina stram, løft fisken med stanga og sveiv inn med jevnt press, løsne litt på bremsen om kveita vil ned til bunnen igjen.

– Og du gjorde ingen feil?

– Kanskje ikke, for fisken ble halt opp til båtsiden. Der ble det litt basketak så vannspruten sto, men med grep i underkjeven med en solid klepp fikk vi den opp i båten.

– Og den veide..?

– Litt under 20 kilo.

– Dine råd til nybegynnere?

– Hehe, det må bli å være med noen som kan dette, og følge de instruksene som gis.

BEST I NORD

Så heldig som Inga kan man altså være, men det er i de tre nordligste fylkene bestandene er størst, ja bedre enn på 60 år. Helgeland, Lofoten, Senja, Sørøya og Havøysund er noen av de kjente områdene der det tas mye kveite. Naturlig nok blir steder med godt organisert overnatting og utleie av båter mye omtalt og kjent, men det finnes også utrolig mange lite omtalte plasser



Smart trekk: Et godt tips fra kveitefiskere er å feste en stingerkrok bakpå shadjiggen. Kveita napper ofte i halen på jiggen, og stingeren kan avgjøre om det blir fast fisk eller ikke.



langs kysten med fristende kveitelokaliteter.

I båt med godt ekkolodd får du tegn på at det er sandbunn, og det er særlig interessant når dypet er fra 10 til 30 meter. Uten ekkolodd kan du ofte ane at det er sandbunn når sjøen er forholdsvis lys når du kikker ned. En som fisket under slike forhold er Tom Johansen.

IVRIG FISKER

Tom er en allsidig sportsfisker som liker å fiske både i fersk- og saltvann. Han setter pris på alt fra sjørrettfiske i skjærgården til røypilking på fjellet. Han har prøvd seg litt etter kveita tidligere, og endelig ble det stram line mellom øyene utenfor Steigen.

Ikke mindre enn tre kveiter lot seg lure av Toms mørke røde, glitrende shadjig på turen. Den ene i 20-kilos klassen. På fisketuren ble Tom også klepper for ei 90 cm lang kveite som båtkompis Paul halte opp til båten.

– Er 20-kilos kveita din største fisk så langt?

– Ja, dette er den tyngste jeg har dratt opp. Før denne turen var en uer på rundt åtte kilo den største. Litt artig at ueren ble tatt på nærmere 400 meters dyp, mens kveita tok der det var rundt ti meter.

– Hvordan fisket du da den største kveita hogg??

– Det var ganske flat sandbunn, og vi dorget med jig. Hastigheten var rundt to knop. Så varierte vi med å fiske helt



nede ved bunnen og litt over. Først beit det på hos Paul som var med i båten. Klepper Helge var litt rusten, så første forsøk mislyktes. Heldigvis satt kveita godt og ble landet på andre forsøk, forteller Tom.

– Dine beste tips til nybegynnere innen kveitefiske?

– Bruk sjøkart og studer bunnforholdene. Det bør ikke være bratte kanter eller veldig ujevne bunnforhold. Et annet tips er å finne tidevannsstrømmer der kveita ligger og venter på å få maten servert.

FØRSTEGANGS KVEITEFISKER

Knut Borbe bruker mye tid på fiske med haspelutstyr, og har sans for kva-

litet på utstyr og finesser under fisket. Han er en kløpper til å lure fine ørreter i Nordmarka, men det fristet med kveitejakt. På sin første målbevisste tur etter de store og flate fikk han full klaff med ei kveite på 20 kilo.

– Fortell hva som skjedde da kveita hogg!

– I dagene før hadde jeg prøvd alle gode råd. Jeg er helt amatør på havfiske, så da blir det mye utspørring etter råd. Men ikke noe hjalp. Det var først etter å ha agnet opp en stor sei jeg kanskje begynte å forstå «greia», sier Knut.

– Seien jeg brukte som agn, hang rolig etter båten da jeg måtte dra meg løs fra det som jeg trodde var bunnapp. Så sveivet jeg inn for å sjekke agnet. Og da jeg så et «hangarskip» av en kveite



Rask lykke: Noen fisker etter kveita i årevis før de lykkes. Inga var med ut i båt i en halvtime.



En av tre: Det ble ikke bare en, men tre kveiter da Tom fikk sitt gjennombrudd som kveitefisker. Her er den største, som ble med hjem.

Stor: Ikke forvent å få kveite på nærmere to meter, som denne. De fleste som biter er fra noe under minstemålet på 84 cm til drøye meteren.



som fulgte etter, forsto jeg at kveita hadde vært «bunnnet».

SEINT TILSLAG

– Seien som var benyttet som agn, hadde bitemerker kun en centimeter fra enden på fisken. Neste dag brukte jeg denne lærdommen. Jeg lot en jig henge rolig etter båten. Da jeg kjente «noe tungt», gjorde jeg ingenting og forholdt meg rolig. Og først da det begynte å dra, gjorde jeg et kraftig tilslag.

– Jiggen jeg brukte var rosa/blå og på 550 gram, med en stingerkrok festet så langt bak som mulig. Stingeren har en tynn wire omtrent som en gjedefortom, og er festet med en stift i jiggen-gummien. Denne påvirker halen på jiggen minimalt. Med den dorgefarten vi hadde og noe strøm i havet, tenker jeg at det ikke er feil å benytte en så tung jig som et halvt kilo.

SKAL UT IGJEN

Han ble overrasket over kraften til kveita.

– Styrken til kvita var uvirkelig, det er som en sitter fast. Etter krokingen klarte jeg ikke å beholde roen, og gjorde «alle feilene i boka». Jeg sveivet som en gal og forsto ikke med en gang at det var slurebremsen som ga etter. Så begynte jeg å «pumpe», altså løfte stangtuppen, og så sveive på veien ned. Heldigvis var det erfarne folk med i båten som ga gode råd underveis, og som utførte en dyktig klepping så vi fikk fisken om bord, forteller Knut.

Det blir flere turer etter kveita.

– Jakten etter kveita er en spenning i seg selv. Så har du den flotte naturen og det sosiale. Og om kveita skulle bite, er det både gøy når det skjer og gode fiskemiddagene i etterkant.

LYTT TIL LOKALKJENTE

– Noen knep du vil satse på neste gang?

– Jeg vil alltid ha en stingerkrok på halen, og så har jeg kjøpt inn utstyr for å fiske med agnfisk.

Han har et godt råd til andre debutanter.

– Oppsøk erfarne kveitefiskere. For meg var det en bratt læringskurve med hensyn til hvor kraftig utstyret er. Jeg er ikke vant til å sette svingler i skrustikken for så å stramme til knuta med tang. Lytt til lokalkjente om områder der det kan være kveite, og lær deg hvordan du gjør opp kveita og sørger for innpakking og innfrysning. Ha med klær for

all slags vær og varme hansker som tåler vann, sier Knut.

NAPP ETTER FIRE ÅR

Andreas Høyer fisker like gjerne i ferskvann som i sjøen, og har vært ute etter kveita flere ganger uten å lykkes. På en tur til Nordland med gode kompiser skulle alt snu seg.

– Det var en fantastisk opplevelse. Tenk etter fire år på kveitejakt satt den! Jeg var sammen med Camilla og Tevje i båten, to som begge har dratt en god del kveite. Dagen startet med at Tevje tok en fisk på 20 kilo, og litt etter mistet han nok ei kveite.

– Etterpå sveipet vi rundt i timevis, på kryss og tvers over et lite område hele dagen. Vi kjørte så mye fram og tilbake at skjermen på GPS-en nærmest ble helt sort. Tanken var at det ofte er flere kveiter i samme område, og at det før eller siden ville bli bitt-tid, forteller Andreas.

– Vi slappet av, nøt den fantastiske naturen, spiste niste og koste oss. Jeg satt godt bakoverlent med lukkede øyne og stangen i høyre hånd da det plutselig rykket hardt.

STERK KVEITE

– Tevje, som førte båten, satte motoren i fri. Jeg kjente noe tungt som beveget seg og rykket til og begynte å sveive

inn. Den stive stangen bøyd seg som når du strammer en bue til bristepunktet for å skyte en pil.

Så begynte moroa.

– For noen krefter! Jeg sveivet og dro mens adrenalinet kokte i kroppen. Det syntes som en evighet før nesetippen til kveita kom til syne i overflaten. Med et byks så spruten sto forsvant den ned til bunnen som en torpedo mens snella sluret og hylte.

SLITEN FISKER

– Da var det på'n igjen. Det verket i musklene mens både kveita og jeg brukte alle kreftene våre. Endelig dukket nesetippen opp i overflaten igjen, og jeg tenkte at nå kunne jeg endelig slappe av. Rett før fisken skulle sikres, spant den brått som en kanonkule til bunns igjen.

– Jeg trodde ærlig talt ikke jeg skulle orke å trekke den opp en gang til. Utrykket «svette og tårer» er en bra beskrivelse av hva jeg følte da, men opp kom den, forteller Andreas.

– Kveita bøyd seg unna flere ganger, og jeg var livredd for å miste den. Tevje klarte til slutt å feste fangstkroken, og vi lyktes i å få vippet den opp i båten. 43 kilo. Et minne for livet, erklærer han.

fske@egmont.com



Agnsei: Andreas opplevde at ei stor kveite kom etter da han sveivet inn dette takkelet. I enden på fortommen henger et søkke på 300 gram. En meter over dette henger det ut ei sene med en død småsei, forsynt med en treblekrok i hodet og en i halen. Fiskes i sakte dorgefart eller fra drivende båt.



Lykkelig: Andreas var tappet for krefter før det lyktes å få den 43 kilo tunge kveita sikret ved båtsida. I sløyerrommet ble ryggen behørig delt i porsjonspakker og dypfryst.

Vakkert: I tillegg til spenningen, skjer ofte kveitefisket i svært vakre omgivelser.

KVEITE-FISKER: Så er også ørretfiskeren Knut blitt bitt av kveitebasillen...





Turens største: Ei smellfeit røye på 1,5 kilo lot seg lokke av en 15 grams kobbersluk, som ble dorget bak båten på et hemmeligvann i Hattfjelldal, nord for Børgefjell nasjonalpark.

Fiskelykke i Hattfjelldal

Store deler av Børgefjell ligger i Hattfjelldal, men fjellområdet nord for nasjonalparken er minst like spennende og huser både grove røyer og ørreter.



Tekst og foto:
Christer Rognerud

Mesteparten av den midtre og nordlige delen av Børgefjell nasjonalpark ligger i Hattfjelldal kommune. Den nordlige delen er nok den vildeste og minst besøkte delen av Børgefjell. Jeg har utallige fisketurer her inne bak meg, sommer som vinter. Minnerike opplevelser med spreke og sølvblanke kilosørreter med knallrødt fiskekjøtt.

RANDSONEN AV BØRGEFJELL

Få vet at det finnes røye i Børgefjell, vi finner den i to vann, Korpsjøen og



Oterfiske på Daningan: Det ble et kort besøk på fjellvannet Daningan, før vinden tvang oss inn til land. Vi fikk flere fine ørreter, den største på kiloen.



Hattfjelldal

Hattfjelldal er en vakker fjellkommune sør på Helgeland, med nærmest uendelige fjellområder med godt fiske. Kommunen grenser mot Hemnes i nord, Grane og Vefsn i vest, og Røyrvik kommune i Trøndelag i sør. Det karakteristiske fjellet *Hatten* med sine 1128 moh. har gitt navn til kommunen, og er et populært turmål med fantastisk utsikt. Norges nest størst innsjø, Røsvatnet, ligger innenfor kommunegrensa og huser både storvokst ørret og røye. Store deler av Børgefjell nasjonalpark ligger i Hattfjelldal, kjent for fantastisk ørretfiske.

Vestre Tiplingen. I randsonen nord for nasjonalparken, også i Hattfjelldal kommune, finnes det langt flere spennende fjellvann med fine og storvokste røyebestander, samt svært gode ørretvann. Området er mindre kjent enn Børgefjell, men minst like spennende og attraktivt. Noen vann er lett tilgjengelige, mens andre krever en god dagsmarsj.

Torgar Eggen var en av dem som fikk meg til å åpne øynene for området. Han driver den naturbaserte reiselivsbedriften Møteplass Børgefjell i Hattfjelldal og tilbyr fiskeopplevelser etter røye og ørret.

– Interessen for fiske har fulgt meg gjennom hele livet. Nord for nasjonalparken har vi mange attraktive fiskevann med mye stor ørret og røye av ypperste kvalitet, sier Torgar.

Det er givende å spre kunnskap og gi tips om gode fiskeplasser.

– Jeg anbefalte en fiskeplass til en gjest fra Trøndelag. Han var rørt til tårer og ga meg en klem da han kom tilbake fra fisketur. Han hadde fått en ørret på 3,4 kilo på stang, på en fiskeplass jeg hadde anbefalt ham, forteller Torgar.

GODE FISKEVANN

De fleste gjestene hans fisker på fjellvannene Daningan, Bleriken og Småvatnan.

– Dette er næringsrike vann med fisk av beste kvalitet. Daningan er et stort



**Fjellkommune:
Sentrum av
Hattfjelldal
ligger i en fjelldal
i Nordland.
Kommunen har
fått sitt navn
etter fjellet
Hatten.**

fjellvann med ørret og røye. Røya dominerer i den vestre delen av vannet. Fjellvannet er i god balanse, med normal fordeling av ulike aldersgrupper, takket være god forvaltning. Sportsfisket skjer i all hovedsak med sluk, wobbler, spinner, markdrag og oter, forteller Torgar.

Det er både ørret og røye i Bleriken, men ørreten dominerer der. I Småvatnan er det bare ørret.

– Snittstørrelsen er sju-åtte hekto, men ørret på 1,5 kilo er ikke uvanlig. Farfaren min har rekorden med en ørret på 4,5 kilo, sier kjentmannen.

Han låner meg en båt på det populære fiskevannet Daningan og anbefaler

meg også å prøve ørreten i østenden på nabovannet Bleriken.

HEMMELIGVANNET

Torgar har noen hemmeligvann som han kun deler med et fåtall gjester. Jeg kjenner at nysgjerrigheten kribler. Plutselig sier han at han vil dele et av hemmeligvannene med meg så lenge jeg ikke avslører navnet på vannet.

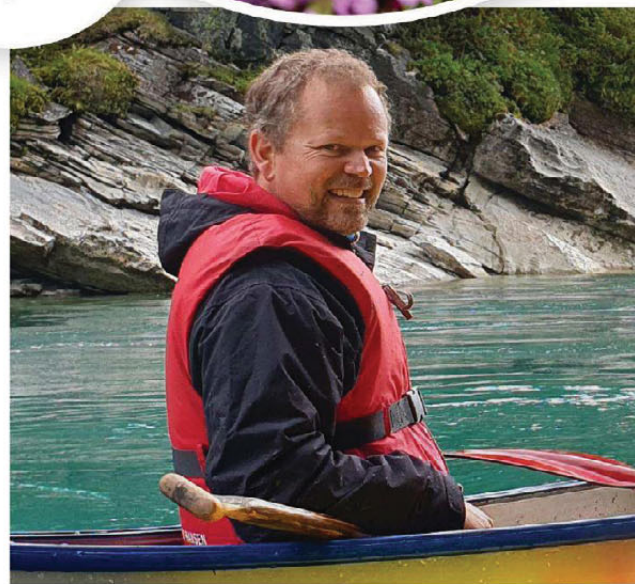
Kameraten min Ole Christian Kjenstad og jeg pakker fiskeutstyret, og kjører fra Snåsa til Hattfjelldal. I fjellsekken har vi både maggot, sprellende fersk meitemark og veamark. Vi sikter oss inn på hemmeligvannet først. Et høyfjellvann med grove røyer og spreke ørreter.

Etter en lengre etappe til fots er vi framme ved det idylliske fjellvannet. Selv om vi er godt ut i juli, klamrer snøen seg fast i nordhellingene og på de høyeste fjelltoppene rundt vannet. Vi kan glede

*Jeg håper det er ei stor røye,
men de hissige og lange
utrasene tyder på ørret.*



Attraktiv:
Min favorittsluk,
Søvik-Auren i 14
gram, sikret meg en
ørret på 1,45 kilo på
et hemmelig vann i
Hattfjelldal.



Kjentmann og guide: Med utgangspunkt i småbruket sitt på Bergum i Hattfjelldal driver Torgar Eggen opplevelsesbedriften Møteplass Børgefjell, hvor han tilbyr tilrettelagte fiskeopplevelser. Foto: Privat

oss over sol fra skyfri himmel etter en god måned med skikkelig drittvær. Det eneste skåret i gleden er vinden fra nord nordvest, som er kjent for å gi dårlig fiske. Men vi håper at det etterlengtede værskiftet, til tross for nordavind, skal gi oss godt fiske.

MARKDRAG, VEAMARK OG MAGGOT

Torgar Eggen har ordnet en robåt som vi kan bruke. Vi tar en rask lunsj, før vi rigger to slukstenger med markdrag. Ei stang med maggot og ei stang med selvplukket veamark. Agn som ofte trigger røya til hogg, sommer som vinter. Det er omtrent 14 dager siden isen gikk, og vannet er sju-åtte grader.

Steinfluer, vårfluer, stankelbein, fjærmygg og mygg surrer på overflata, men det er ikke tegn til aktivitet. Dette er typisk for næringsrike fiskevann, med uhorvelige mengder med kreps-

dyret marflo. Vi blir enige om at under de rådende forholdene gjelder det å ro sakte og fiske dypt. Vi ror markdrag hele vannet på langs, men det er ikke tegn til liv.

Vi etablerer leir ved ei idyllisk sandstrand og grubler over hva vi må foreta oss for å overliste røya. Ingen av oss har noen god oppskrift. Vi vet altfor godt at storøya kan være utrolig sær og vanskelig å overliste. Heldigvis er det også ørret i dette vannet, og den er erfaringsmessig mer bitevillig.

SNELLEHYL OG HISSIGE UTRAS

Sola står lavere på himmelen nå, og vi håper at kveldsfisket kan by på noen pene fisker. Jeg finner fram en favoritt, Søvik-Auren i 14 gram, i kobber, oransje og hvit, fargekombinasjoner som kan friste både ørreten og røya og som ofte har fisket bra i kaldt vann. Ole



Rød og feit: Mange fjellvann i Hattfjelldal, nord for Børgefjell nasjonalpark, huser store og feite røyer i svært god kondisjon og kvalitet. Her er ei stor og feit røye fra et høyfjellsvann i fjellkommunen.



◀ **Prakteksemlar: Ole Christian Kjenstad sikret turens største og eneste røye, i siste liten rett før avreise fra hemmeligvannet.**

land. En flott ørret på godt over kiloen. Da den viltre ørreten kommer inn mot land og jeg gjør meg klar for å taile den på land, byr den på et par hissiges svømmeturer til før den må gi tapt. Ørreten er mørkebrun med store røde prikker. Vekta stopper på 1,45 kilo. Kvaliteten er som Torgar forespeilet på forhånd; «fisk av ypperste kvalitet».

Det blåser fortsatt friskt fra nord, og da sola går ned, er det stusslige fire grader. Ole Christian som satte verdensrekord ved å krysse Grønland på tvers på ski på syv dager og ti timer våren 2015, erkjenner at han burde tatt med vårposen og dunjakken. Primusen går på full guffe i teltet, og vi varmer oss med varm kakao og konjakk før vi kryper ned i soveposene.

DÅRLIGE KROKER

Etter ei kald natt, våkner jeg i sjutida til blikkstilte vann og sola som steiker på teltduken. 60 meter fra land vaker en voksen fisk. Jeg finner ivrig fram slukstanga, men når ikke ut til vaket. Jeg speider etter flere vak, men ingen fisk bryter den speilblanke vannoverflata.

Jeg går høyt langs land og speider etter hvite røyefinner på grunnene i det krystallklare fjellvannet, men det er ikke tegn til fisk. Jeg antar at både røya og ørreten går dypt og beiter marflo og andre bunndyr. Jeg setter på Atom-silda på 20 gram, rød med svart rygg. Den flyr godt og vel 60 meter. Etter en halvtimes fiske ser jeg en ørret, like stor som den jeg fikk dagen før. Den følger etter sluken. Jeg gjør et spinnstopp. Fisken er så vidt bortpå, men vender brått og piler ut fra grunnna. Jeg kaster

Christian velger en klassisk ørretsluk, Sølvkroken Aura Flake i 12 gram.

Sluken min lander godt utenfor marbakken. Jeg lar den synke i fire til fem sekunder, før jeg sveiver den relativt sakte inn med innlagte spinnstopp. Fisker meg systematisk i vifteform langs sørsida av vannet. Kast etter kast. Forskjellige sluker og spinnere. En god time med aktivt fiske, men uten et eneste napp. Jeg ser at Ole Christian, som har fisket langs nordsida av vannet, er på tur tilbake mot leiren.

Jeg bestemmer meg for å fiske over ei spennende bukt. Setter på favorittsluken min igjen. Kaster den på tvers av bukta. Sveiver den langs marbakken og inn på grunnna. Det blir bråstopp, og jeg skvetter til. Snella hyller, og fisken raser

ut mot dypet. Jeg håper det er ei stor røye, men de hissiges og lange utrasene tyder på ørret.

SPRELSK ØRRET

Inne på grunnna oppdager jeg fisken. Den slår med spolen og svømmer langs

Møteplass Børgfjell

Møteplass Børgfjell driver naturbasert reiseliv med utgangspunkt i gården Bergum i Susendal i Hattfjelldal kommune, sørøst i Nordland. Gården har en gunstig beliggenhet med tanke på innlandsfiske, i randsonen av Børgfjell nasjonalpark. Her er det kort vei til attraktive fiskevann med både ørret og røye av ypperste kvalitet. Møteplass Børgfjell tilbyr overnatting, utleie av båter, salg av fiskekort og eksklusive fisketips for sine gjester. Mer info finner du her: www.moteplass-borgfjell.no

oppplødd i retning ørreten gjentatte ganger til ingen nytte.

Jeg fortsetter optimistisk langs nordsida av vannet, men trua på fangst svinner gradvis for hvert kast. Klokka er 08.50 og det har begynt å rumle ordentlig i magen, men ingen tegn til at Ole Christian har stått opp, så jeg bestemmer meg for å fiske til klokka ni. Sluken lander nok en gang 60 meter fra land. Jeg teller til fem, før jeg begynner å sveive. Etter par runder med sveiva, hogger det brutalt. Bremsen, som er relativt hard, går med en gang. Kort tid etter velter fisken seg i overflata, slik røya ofte gjør. Jeg passer på å ha stramt snøre. Endelig en skikkelig storfisk. Det er full stangbøy, men plutselig retter stanga seg ut. Jeg fyrer

Sein sommer:
**En kald mai-
måned og
elendig start
på sommeren i
Hattfjelldal, har
ført til en treig
start på somme-
rens fiskesesong
i høyfjellet.**

av noen stygge gloser som ikke egner seg på trykk.

Da sluken er sveivet inn, sjekker jeg den. Den ene treblekroken er rettet ut. En skikkelig tabbe av meg. Den originale treblekroken på Atomsilda er kjent for å være dårlig, og jeg hadde glemt å bytte den ut. En tøff og hard lærdom, men ikke en feil jeg gjør igjen.

ET PRAKTEKSEMPLAR

På formiddagen er planen å fiske oss med båten til den andre enden av det hemmelige vannet, gå ned til bilen, og prøve fisket på Daningan og Bleriken. Vi dorger oss langs marbakken. På den ene stanga har vi et markdrag som er agnet med veamark og maggot, på den andre stanga Dividals-Sluken i 12

gram, med kobber med sølvstriper. Vi har dorget halve vannet og begynner å innse at vi ikke klarer å lure storrøya denne gangen.

Vi er i dvalemodus da det brått og uventet hviner i snella til Ole Christian. Stanga står i full bøy, og han hiver seg over stanga og strammer bremsen.

– Dette er en skikkelig storfisk. Dette må vel være ørret, sier han.

– Tja, mest sannsynlig, men det kan være røye også. Vi kan jo håpe, svarer jeg.

Fisken går dypt og svømmer rett ned mot bunnen. Vi kikker spent ned i vannet etter hvite røyefinner, men kan fortsatt ikke se noe. Vi tipper at fisken er minst to kilo.

– Det er røye, utbryter Ole Christian tilfreds.

Jeg gjør meg klar til å ta noen action-bilder, men får beskjed om å finne fram håven, da kroken sitter dårlig. Det viser seg at to kroker på treblekroken har perforert skinnen, midt på den venstre siden av røya. Ikke rart at den kjennes stor. Røya svømmer under båten flere ganger, og Ole Christian gjør alt han kan for å unngå at røya og sluken kommer i kontakt med kjølen på båten. Da kan den fort være tapt.

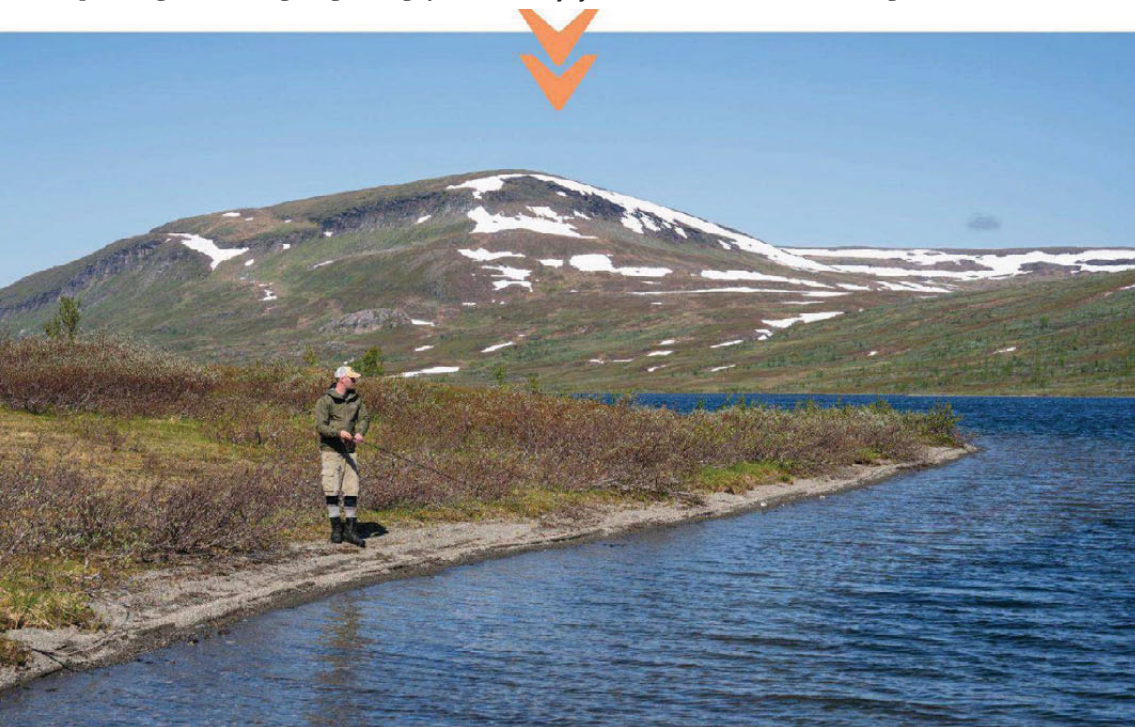
Etter en heftig kamp får jeg den trygt opp i håven. Det blir full jubel og «handshake» når den smellfeite røya på 1,5 kilo er sikret. Bedre avslutning på et tregt og vrient fiske kunne vi knapt fått.

SØLVBLANKE ØRRETER

Neste dag går vi fra Harvasstua i Susendalen og opp til Daningan, hvor Eggen har to båter han leier ut. Det blåser fortsatt relativt frisk nordavind, og vi rekker knapt å få ut oteren før to ørreter på fire og sju hekto glefser i seg to oterfluer, som villmarkingen Bengt-Are Barstad har bundet til meg. Ikke lenge etter får vi en kilosørret i vestenden av vannet. Ørretene er sølvblanke og knallrøde i kjøttet.

Vi sier begge at dette kommer til å bli litt av en dag, men kort tid etter den eventyrlige starten blåser det opp og det store fjellvannet går helt hvit. Vi kommer oss på land. Vinden vedvarer, og vi får ikke tatt turen til Bleriken, men får en forsmak på hva Daningan har å by på. Ørretfisket i Bleriken er visstnok enda bedre, så det blir garantert flere turer til randsonen av Børgefjell nasjonalpark.

fiske@egmont.com



Sprek ørret: Under-
tegnende med en sprek
og vilter ørret tatt i et
fjellvann i Hattfjelldal.





Muligheter: Enda et kast går utover de tobisrike sandbankene et sted i Vestfold på jakt etter sjørreten. Observasjoner av fisk mellom to og fem kilo er ikke uvanlig her.

Er det håp for Oslofjorden?

Fra 1. januar 2026 er det forbudt å fiske i store deler av Oslofjorden. Andreas Næristorp lurar på om tiltaket vil ha ønsket effekt, hvilke hensyn du må ta – og ikke minst hvor du fortsatt kan fiske.



Tekst og foto:
Andreas Næristorp

Regjeringen har innført et omfattende fiskeforbud i store deler av Oslofjorden. Forbudet gjelder både yrkesfiskere og fritidsfiskere, og omfatter viktige områder hvor arter som torsk og hummer har vært under sterkt press. Tiltaket skal gi økosystemet en sjanse til å hente seg inn igjen, men innebærer samtidig at sportsfiskere og fritidsfiskere mister tilgangen til mange av de mest populære fiskeplassene i fjorden.

FJORD FULL AV TORSK

Første gang jeg fisket i Oslofjorden var jeg fire år gammel og på båttur med pappa. Den gangen var fjorden full av torsk, sei og lyr, og vi fikk også mengder med makrell og sild. En rask ettermiddagstur med jolla ga full fiskekasse, med opplevelser av måker og terner som dykket ned i store silde- og brislingboller hvor vi kunne se makrellen jage i stimene med byttefisk. Fisken vi fikk ble delt med venner og familie, og vi tenkte ikke over at fjorden hadde problemer, for det hadde den ikke. Oslofjorden bugnet av fisk, og vi høstet bare av overskuddet.

For 20 år siden ble båten solgt og jeg og min far startet med slukfiske fra land. Allerede da blinket varsellampe-

ne. Det var langt færre torsk enn bare ti år tidligere, og mange flere arter hadde startet å dominere i fjorden. Vi vekslet å fiske med agn og sluk. Når vi fisket med agn tidligere, var hvitting en kuriositet og de var gjerne store. I årene som fulgte, ble det mer og mer småfallen hvitting, torsken forsvant gradvis fram til 2010–2015, før den ble helt borte. At fjorden var i ubalanse, var det liten tvil om. Ikke var fisken stor, og ikke var den spennende lenger heller.

SPARER MILLIARDER

Likevel, at regjeringen og stortinget fant ut at fiskeforbud skulle redde fjorden på kort sikt, noen uker før årets valg, var etter min mening en tullete beslutning. Det var minst 15 år for sent, og jeg tror at de har startet i feil ende.

Å innføre totalfredning i tre store områder som har et voldsomt fiskepress fra fritids- og yrkesfiskere ble den mest lavhengende frukten de kunne komme med, en beslutning som ikke koster staten eller kommunene penger.

De velger fiskeforbud framfor å bruke milliarder av kroner til oppgradering av renseanlegg for vann og kloakk, det er enkelt og billig. Konsekvensene er at mange yrkesfiskere må finne på noe annet å gjøre, og vi som liker å fiske med stang og snelle i fjorden, må kjøre enda lenger for å dyrke hobbyen.

UVISS EFFEKT

Det blir spennende å se hvordan effekten blir om noen år, om det smitter



over fisk fra nullfiskeområdene over til områdene hvor det fortsatt er lov å fiske, eller om fiskepresset blir så stort at de lovlig områdene blir fisket tomme. Tiden vil vise om vi skyter oss selv i foten med forbudet.

Oslofjorden for meg er områdene fra innerst i Bunnefjorden og ut til der fjorden vider seg ut imellom Færder og Ytre Hvaler nasjonalpark, tidligere omtalt som Norges mest artsrike fjord. Området hvor det fremdeles er lov å fiske, er områder jeg har frekventert mye de siste 20 årene, og har hatt hundrevis av fisketurer.

FLERE GODPLASSER

De fleste godplassen mine i fjorden ligger i nullfiskeområdene, men det er igjen noen områder som pleier å levere bra med fisk.

Fra Horten og helt ned til Tønsberg hvor den vestlige fredningssonen starter, er det mange områder å fiske på, med unntak av områdene rundt Slagentangen. Der er det avsperrert og forbudt å bevege seg innenfor et visst område som er gjerdet inn. Det er mange kilometer med fiskbart område, og på dette strekket har jeg hatt bra sjørretfiske på strendene flere forskjellige steder.

Her bør det være muligheter for å komme i kontakt med havabboren, som jeg selv har sett flere av når vi har kikkfisket der i mørket. Fisket for min egen del har vært best langs strendene som har en bratt marbakke på utsiden, hvor sjørreten har umiddelbar tilgang til dypere vann.

SE ETTER MARBAKKER

Derfor vil odder, nes, moloer, brygger og hver side av strendene være fine fiskeplasser etter sjørreten, som lar deg fiske av store områder i vifteform. Med vadebukser kan du også gå nærmere marbakkene og dypere vann på strendene, og på noen av strendene er det grunnere midt ute på stranda enn det er inne ved land.

Store og lange sandbanker er ikke uvanlig, og disse kan du finne ved å studere flyfoto. Fra sandbankene kan du fiske deg innover mot land i skyllerennene som fisken gjerne frekventerer. De består ofte av

tang og stein og huser mange byttedyr som sjørreten liker å beite på.

Fisk også utover mot dypere vann andre veien. Med denne type sjørretfiske må du være mobil og oppsøke fisken der den er. Strender er ofte synonymt med byttefisken tobis som sjørreten gjerne frårser i om den får muligheten.

MAKRELLEN ER DER

Vår, sommer og høst er det enkelt å få makrell og horngjel fra land hvis du står på en odde, en brygge, molo eller bare en plass hvor det går an å fiske fra.

Liker du å meite, finn noen moloer eller svaberg med dyp på 5–15 meter på utsiden, og meit etter leppefisker som berggylte og blåstål, eller fisk aktivt etter flatfisker som skrubbe, sandflyndre og rødspette.

På disse strendene kan du også komme i kontakt med piggvar og slettvar. Hvis du liker å kikkfiske, kan du finne mange arter i fjæra, enten på sandstrendene, i moloer eller i bådhavner. Det har blitt mange sene kvelder og netter med hodelykt på jakt etter forskjellige arter for egen del, store som små.

SØR FOR MOSS

Strekket fra Moss og Jeløya og helt ned til svenskegrensen har vanvittig mange kriker og kroker. Området byr på bra sjørretfiske, og samtidig kan du få stort sett de samme artene som du får på vestsiden av fjorden.

Skjærgården er kupert, med mengder av grunner og skjær som bør kunne levere sjørret, enten det er fra land eller fra båt. En kjapp titt på sjokartet og det er enkelt å finne nye plasser å teste. Den største utfordringen er tilgjengeligheten fra land, men det lar seg løse.

Det mest spesielle med Østfold-siden er at Glomma renner ut i fjorden her. Derfor er det mulig å oppleve at ved mye nedbør eller fralandsvind at vannet på innsiden av Hvaler-skjærgården mot Glommas utløp kan være ferskt. Det kan gi noen pussige fiskeopplevelser, som at du får sjørret, makrell, hvitting og skrubbe på samme fisketur som du plutselig får abbor, sik og vederbuk.

FLERE MULIGHETER

Prøv havfiske fra båt i 2026, eller fisk sjørret fra båt. Områdene mellom Østfold og Vestfold har også levert bra med bruskfisk som piggske og pigghå de seineste årene.

Mange bruskfisker det er tatt en god

del av i nullfiskeområdene, kan fortsatt fiskes lenger ute i fjorden, så grunt som 20 meter og helt ned til de dypeste partiene. Det er arter som småflekke rødhai, gråhai, kloskate og de litt mer sjeldne artene hâgel, havmus og hvitflekke glathai.

Områdene er ganske kuperte og med flere undervannsgrunner. Her er det stor artsvariasjon, og du kan få leppefisker, torskefisker eller pelagiske arter som makrell og sild på kroken.

Lysing har det også blitt tatt flere ganger i dette området, og den første lysingen jeg så i levende live ble tatt på en tur vi hadde rett utenfor Engelsviken i Østfold. Innover i fjordene på hver side har det de siste årene blitt gjort mange forsøk etter særlige mikrofisk hvis det lokker deg. Her har det blitt tatt langebarn, tungevar og forskjellige kutlinger fisket fra båt med agnede mikrokroker.

OPPDAGELSESPERD

Fredningen kan ses på som en mulighet for sportsfiskere til å utforske og bli kjent med nye fiskeplasser som nødvendigvis ikke har blitt brukt noe særlig. Ved å tenke nytt og prøve nye plasser, kan du oppdage nye perler med storfisk, der få har satt sin fot tidligere.

Kanskje finner du plasser for noen sjeldne eller uvanlige arter, eller kanskje du plutselig har funnet plassen hvor de store sjørretene og havabborene patruljerer og bare venter på å ta agnet ditt? Gi det et forsøk! ■

fiske@egmont.com

Fredningssoner

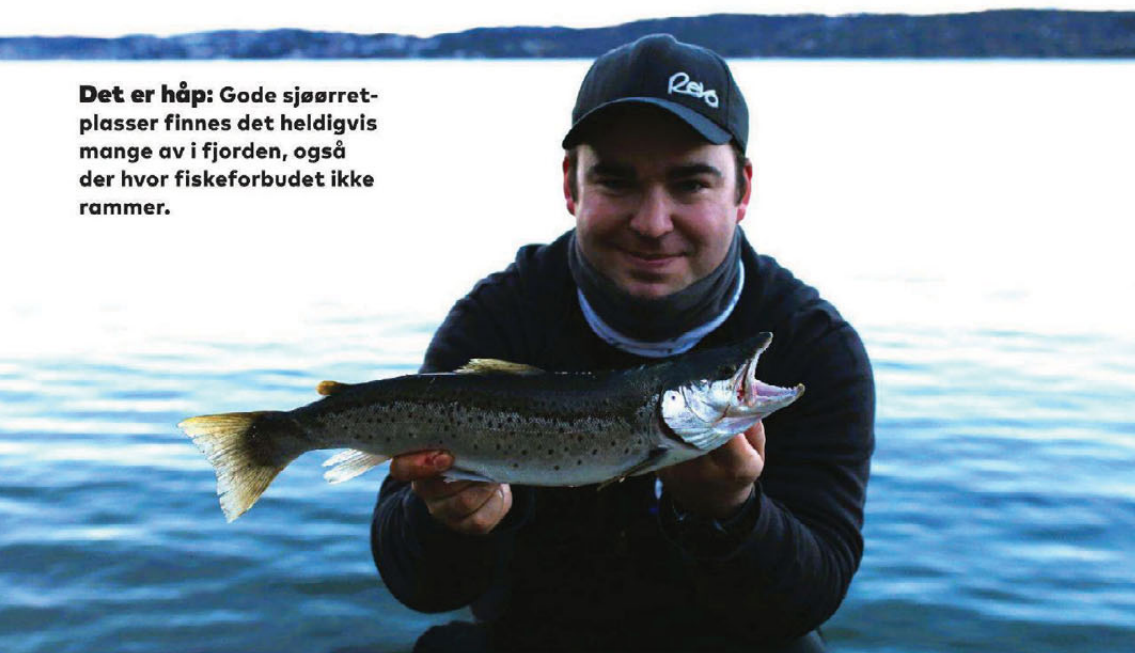
Områdene som totalfredet for alt fiske fra 1. januar 2026 er Indre Oslofjord (inkludert Drammensfjorden) ned til sørsippen av Jeløya i øst, og fergekaia i Horten i vest. I tillegg er det fredet i Færder nasjonalpark og Ytre Hvaler nasjonalpark. Områdene omtales som nullfiskeområder med strenge restriksjoner. Det blir fortsatt lov å fiske i store områder av Oslofjorden, men det er der fredningen inntreffer fiskepresset har vært desidert høyest, både av yrkesfiskere og fritidsfiskere.

Artsrikt

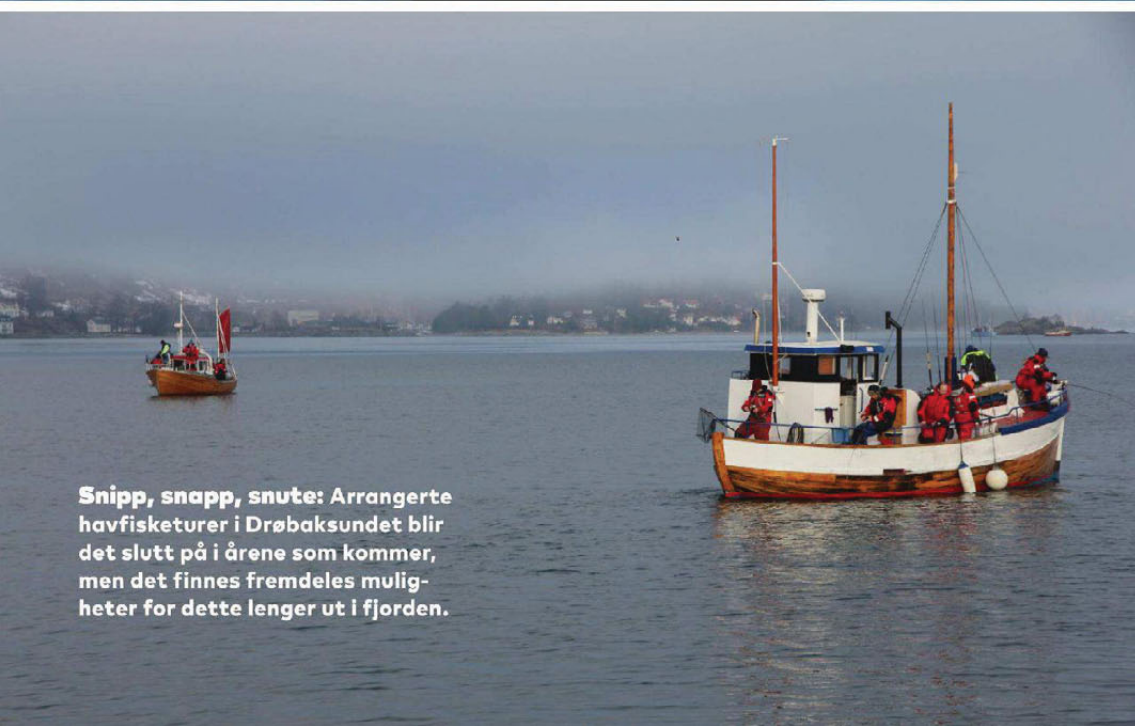
I Oslofjorden er det registrert over 120 fiskearter – fra sjørret, makrell, stripet pelamide og torsk, til flyndrer og leppefisk. Innimellom dukker det opp sjeldne gjester som månefisk, kamtannhai og sverdfisk. Jeg synes det viser hvor unik, sårbar og viktig Oslofjorden egentlig er.



Mange arter: Artsmangfoldet i Oslofjorden er det ingenting å si på. Fangsten på bildet ble tatt i løpet av to timer for noen år siden.



Det er håp: Gode sjørørret-plasser finnes det heldigvis mange av i fjorden, også der hvor fiskeforbudet ikke rammer.



Snipp, snapp, snute: Arrangerte havfisketurer i Drøbaksundet blir det slutt på i årene som kommer, men det finnes fremdeles muligheter for dette lenger ut i fjorden.

Med blikket mot framtiden

Hvordan kan vi sportsfiskere bidra til å ta vare på livet i fjorden? Mitt første bud er å etterlate naturen renere enn da jeg kom dit. Marint avfall og søppel er et kjempeproblem i 2025.

Mitt andre bud er å ikke høste for mye av fisken, og prøve å slippe ut igjen det aller meste av det jeg får av stedeagne fiskearter. Ifølge Mattilsynet er det ulovlig å fiske målrettet etter fisk som skal slippes tilbake, men i dette tilfellet mener jeg det er det høyst nødvendig med fang og slipp.

Det tredje budet er å respektere fredningssonene, at alle som fisker må sette seg inn i hvilke minstemål som gjelder, og vurdere å sette tilbake de store og viktige gytefiskene, uansett art man får på kroken.

Jeg vil ikke oppfordre folk til å slutte å fiske og bruke Oslofjorden, for hvem skal være igjen og passe på den? Jeg har dessverre sett min del av forsøpling, ulovlig fiske, tjuvfiske med garn, teiner og liner, syk og død fisk, utslipp, og folk som ikke respekterer fredningssoner og minstemål.

Derfor mener jeg sportsfiskerne bør gå foran som et godt eksempel, og at vi bør opptre som fjordens voktere. Vi har bidratt med data til forskning og forvaltning i noen tiår allerede, og jeg er ganske sikker på at vi ønsker å bidra med dette i mange tiår til. Vi sportsfiskere er i et overlegent flertall og med det sagt kan vi faktisk utgjøre en forskjell, liten eller stor, for framtiden til Oslofjorden.

Alle gode ting ... er ikke tre



Fiskevær: Ikke engang
drittvær hjalp denne gangen.

**Etter to knallturer
til Hemmeligvann
i Finnmark, hadde
Nils Olav og jeg lært
triksa for å overliste
storørreten. Denne
gangen skulle vi ta
enda større ørret.
Trodde vi.**



Tekst og foto:
Roar Bergerås

Hemmeligvann i Finnmark er
stedet der fisken er større enn
de du har våte drømmer om.
Stedet der både Nils Olav og jeg har tatt
våre desidert største ørreter. Nå var vi
på vei tilbake for tredje gang.

Forsommeren hadde vært den
varmeste og flotteste i manns minne
i Finnmark. Godværet hadde lig
get som en behagelig dundyne over
vidda i flere uker, men samtidig som
vi ankom paradiset, ble det meldt uvær.
Det dempet på ingen måte optimismen

vår. Værskifte gir jo godt fiskebrett.
Turen inn på vidda ble som vanlig
lang og tung. Vi burde kanskje lukket
lunta allerede på veien inn. Vi møtte
mange mennesker som alle var på
vei ut. «Uvær på vei», sa de. «Godt
fiskevær», sa vi.

VI ER I GANG

Været var fortsatt upåklagelig under
hele den lange veien inn til Hemme-
ligvann. I svalende sonnavind svetta
vi oss gjennom kratt og kjerr,



Mygghelvete: Tidvis var myggen forferdelig plagsom.



over høydedrag og bortover vidda. Til slutt nådde vi fram til det forjettede land. Leir ble rigget i en fart og brødskivene ble spist mens vi sto. Myggen summet rundt oss som blodtørstige kamikazepiloter, men ikke engang den klarte å endre fokuset vårt. «Fine forhold å fiske i», tenkte vi.

De to tidligere turene inn hit har lært meg hvor storfisken helst holder hus og hva den gjerne biter på. Stengene ble rigget, favorittplassene på vannet ble oppsøkt og fingrene ble kryssset. Plankekjøring, tenkte jeg. Så feil jeg tok.

Det nærmeste vi kom fisk første dagen var da en stor ørret tydeligvis ble lei sluken min og viste seg i et grasiøst hopp. Det virket nesten som at den ba meg slutte å forstyrre den. Sluken min ville den i alle fall ikke ha.

MØRKET KOM ALDRI

Jeg veit ikke om noe fiske som er artigere enn å dra opp stor ørret på tørrflue. Nettopp det har vært vanskelig i de få timene jeg har hatt til rådighet i Hemmeligvann. Til forskjell fra tidligere turer, skulle vi nå ligge i telt ved vannet. Tidligere har vi hatt camp et godt stykke fra vannet, noe som har gjort at vi kun har fisket en håndfull timer midt på dagen.

Nå ville vi få mulighet til å fiske

hele døgnet. Det måtte bli bra. I tillegg hadde jeg en vanntett plan. Trodde jeg. Planen var å gjøre som hjemme og stripe store tørrfluer i overflaten i de mørke nattetimene. Mørket gjør at storfisken føler seg tryggere og svømmer nærmere land på næringssøk. Da skulle jeg være der og overliste ørreten med flua mi.

Problemet denne gang, og som jeg selvfølgelig ikke hadde tenkt på, var at i midten av juli i Finnmark blir natta ikke særlig mørk. Nordpå er det midnattssol. Trenger jeg nevne at jeg fortsatt til stadighet blir mobba for at jeg hadde med hodelykt til Finnmark i juli?

Selv om mørket uteble, var jeg fast bestemt på å teste tørrfluestriping nattetid. Allerede etter et par minutter var en fisk oppe og så på Tsjernobyl Ant-flua mi. Yr av spenning og glede fortsatte jeg, i visshet om at noe stort kom til å skje.

Klokka 02.00, etter tre timer med fluestriping, innså jeg at det ikke kom å skje. Relativt drittlei tok jeg kvelden. Det ville tross alt komme en ny dag i morra.

VÆROMSLAG OG STEKTE PØLSER

Det varsla væromslaget kom. Da vi våkna dag to, var sønnabrisen snudd til nordavind, og nydelig sommersonn



Kvalitetstid:
Det er ikke bare Ali kaffe som kurerer gruff. Et lite kaffebål gjør samme nytten.

bytta ut med gråvær og lavt skydekke. I tillegg hadde temperaturen droppa fra behagelige 20 grader til stillongs og luevær. Væromslag er godt fiskevær, tenkte vi optimistisk. Nå blir det fisk. Men nei da, fisk ble det ikke.

Kortreist og nystekt ørret er noe av det beste jeg kan spise på fjelltur. Det er nesten like godt som kortreist og nykokt ørret. Med i sekken hadde vi godt smør, mye salt, laurbærblad og en

Heldigvis hadde vi kjøpt med oss noen kjøttpølser og karbonader i tilfelle vi blei lei ørret.



liten skvett fløte. Planen var at vi skulle fråtse i fersk kvalitetsørret.

På de tidligere turene hadde jeg funnet et nydelig, lite utløpsos i nabovannet der det bugna med flott matfisk mellom halv- og helkiloen. Med rumlende mage ruslet jeg dit med fluestanga, bare for å bli møtt av en liten sildrebekk der all matfisk hadde emigrert til dypere og kaldere vann. Heldigvis hadde vi kjøpt med oss noen kjøttpølser og karbonader i tilfelle vi blei lei ørret. Dessverre var det pølsene og karbonadene vi ble lei.

I kvelden fikk vi samlet nok tørrved og dvergbjørk til et hyggelig, lite kaffebål. Livet blir tross alt bedre

**Tung vei inn:
Veien inn gikk
over uttørkede
elveleier og
gjennom både
kratt og kjerr.**



Helt matt: Når ikke engang marfloimitasjonen fungerte, ble jeg satt sjakk matt.

med et bål. Foran bålet senkes skuldrene og tankene vandrer fritt. Batteriene blir ladet og dårlig fiskebrett blir for et lite øyeblikk mindre viktig.

SISTE DAGEN

Det er alltid i det siste avsnittet eller på den siste dagen det skjer. Det er alltid på slutten av filmen helten får dama og på den siste fisketuren Bård og Lars får den største fisken. En god dramaturgisk oppbygning krever det. Det skal jo alltid ende godt til slutt. Kunne vi også lykkes?

Selv ikke da den iskalde nordøsten slo inn sammen med ufyselig regnvær, mista Nils Olav troa. «Væromslag skal jo være godt fiskevær», sa han. Sjøl var jeg ikke like optimistisk, men naturligvis fortsatte vi fiskingen begge to.

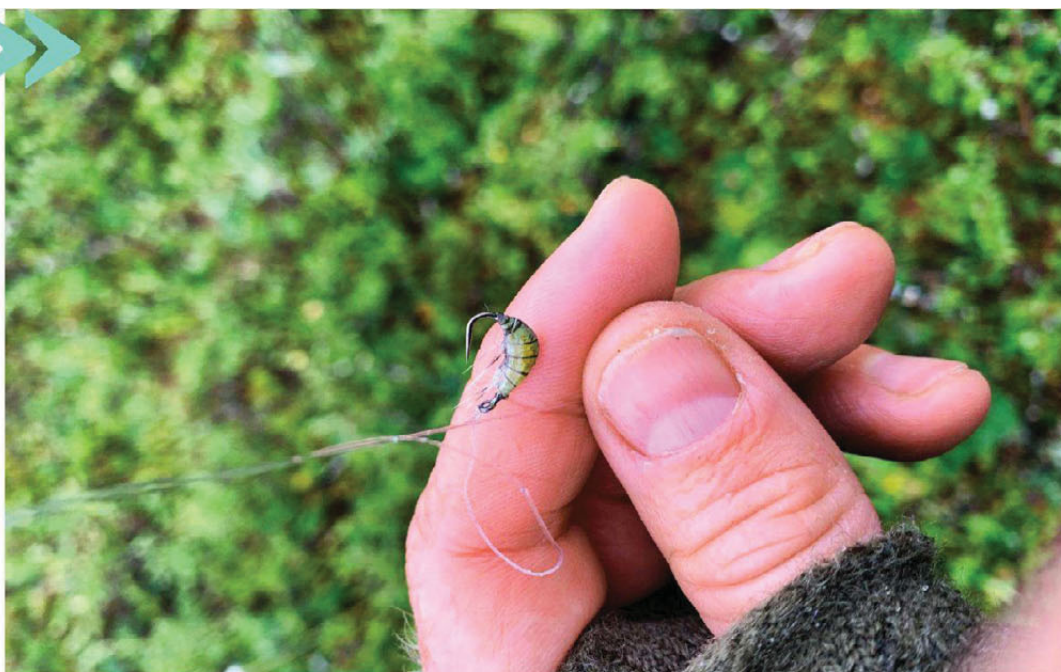
Som en siste desperat handling knøt jeg en feit og fristende marfloimitasjon foran sluken min. Generelt er jeg skeptisk til opphengerfluer i vann med stor ørret. Dersom fisken tar flua, er det altfor stor risiko for at sluken vil feste seg i bunnen under kampen, men nå var jeg desperat. Planen var god, men resultatet var ikke overraskende. Ikke engang marfloa ga fisk.

I BAKVENDTLAND

Da var det slutt for denne gang. Definitivt slutt. Fisken ville ikke spille på lag. Vi hadde fisket flere døgn i Norges indrefilet på jakt etter stor ørret, og vi sto igjen som to vassfiser.

De tidligere turene inn hit har vært formidable suksesser. Vi hadde blitt solbrente mens vi hadde kjørt en rekke store ørreter og vi fråsa i molter i fløte mens vi nøt synet av viddas nomader, reinsdyra. Denne gangen derimot, var vi våte og kalde uten å kjenne noe til fisken, moltene var ikke modne og reinsdyra var et helt annet sted. Det eneste vi hadde i overflod var mygg og knott.

Var alt egentlig helt svart på turen? Nei da. På vei hjem fant vi en håndfull blautmulter og til sammen så vi fire fisker. På toppen av alt hadde jeg et napp. Tror jeg. For en gangs skyld kan



I nøden spiser fanden fluer: Kjøtt-pølser og stekt løk er bedre enn fluer, men det var fisk vi ville spise.

vi med hånda på hjertet si: Ingen fisk ble skadet på denne fisketuren.

HEILO OG BLOMSTER

Når fisken ikke biter, vandrer tankene og blikket. Jeg fikk tid til å studere noen vakre blomster som ga litt farge til det ensfarga landskapet og i tillegg dukket heiloen opp. Jeg følte at jeg fikk meg en ny venn. Den fulgte meg trofast på fiskerundene mine og lot meg hele tiden forstå hvor den holdt til. Med sine sørgmodige fløyt dannet den et perfekt musikalsk bakteppe for fisketuren vår.

Egentlig er heiloen det eneste jeg savner fra årets fisketur til Hemmeligvann.

fiske@egmont.com



GODE MINNER: Det er slike ørreter våte drømmer er laget av. Etter to suksessrike turer til Hemmeligvann, ble den tredje turen en skuffelse.

Alle dine favorittblader – i en app



PRØV
30 DAGER
GRATIS

Hold kamera over
denne QR-koden for
å komme i gang!



Flipp.no

Med Flipp får du tilgang til mer enn 90 underholdende ukeblader og magasiner. Test gratis i 30 dager! Les mer på flipp.no

Ordinærpris etter gratisperiode er 129 kr for nye kunder, 29 kr for abonnenter. Ingen bindingstid, abonnementet løper til du stopper det. Gratisperioden gjelder hvis du ikke har brukt gratisperioden tidligere.

flipp



Ny pers:
Leos nye ørretpers
lyder på 1120 gram.
Det er en forbedring
på over trekvart
kilo!

FJELLFISKE med kilosgaranti

Stig Werner – som vet det meste av det som er verdt å vite om hvor storfisken vaker – inviterer tre naboer til fjells. Hvordan det går, kan du lese om her.



Tekst og foto:
Stig Werner

Bård, Henning og Leo er alle fiskeinteresserte. Likevel var ikke ørretpersene til Bård og Leo all verden, og å bryte kilosgrensen var fremdeles en fjern drøm. Henning er derimot en dreven fisker, med flere store ørreter på land, men også han siklet over muligheten til å være med på en fjelltur med garanti om kilosfisk.

HØY PULS

Etter en strabasjos transportetappe, inkludert sykling, vandring, vading

og klatring, var vi endelig framme og kunne etablere leir. Det begynte bra da Henning allerede på første kast fikk en steikeørret på tre hekto. Men så tiltok vinden, temperaturen sank og regnvåte skyer drev inn. Det ble med noen steikefisker den første dagen.

Neste morgen var kald, men skylaget var lysere, og vinden hadde avtatt. Ørretgarantien og mitt rykte sto på spill, men storfisken så ikke ut til å være hjemme. Ikke før Henning kastet ut på et sted som på tidligere turer hadde gitt stor fisk. Det smalt til i stanga, og snart poserte en fornøyd fisker med turens første kilosørret.

Leo fikk trua der han med sultent blick betraktet den feite og vakre fjellørreten, og nikastet snart med alt av anbefalte sluker. På memorert stand-



Bryter kilosgrensa: Den første
kilosfisken kan haves inn etter et
døgns intenst fiske.



plass nummer sju, i en liten knekk i vannet, ropte han plutselig at det var stor fisk på. Med høy puls kunne Leo etter hvert høve en praktfull ørret på 1120 gram. Dermed var persen forbedret med nær trekvart kilo.

I løpet av dagen havnet flere ørreter på land, men ingen brøt den magiske grensen, selv om et par var veldig nær. Neste dag var kaldt. Et tynt islag lå innerst i vika, men sola skinte fra blå himmel. Dette var en gyllen mulighet, og vi dro raskt av sted mot et storfiskvann. Framme ved vannet hadde det typisk nok skyet over, vinden hadde tiltatt, og det var yr i lufta. Spente begynte vi å fiske oss rundt vannet, men etter hvert med stadig mindre tro på storfisk.

Da alt så mørkt ut, gaulet Leo ut at Bård, som sto enda lenger bortenfor, hadde kraftig bøy på stanga. Da vi heseblesende kom fram til Bård for å sjekke status, snudde han seg med et bredt glis og holdt opp turens største ørret. 1,5 kilo, og en dobling av pers! Dermed var garantien innfridd for alle parter, og en stor bør lempet av garantistens høye skuldrer.

VANN MED POTENSIAL

En del forutsetninger må ligge til grunn for at et vann skal produsere stor fisk. Fiskespisende ørret blir klart størst, men i fjellvann med bare ørret er utpregede fiskespisere ikke så vanlig. Basisdietten består hovedsakelig av insekter og bunndyr, eventuelt sper den på dietten med småfisk i ny og ne. Det må derfor være god tilgang på mat for at en ørret skal samle overskudd til vekst. Et potensielt godvann må også ha dype partier, i hvert fall tre til fem meters dybde, for å unngå bunnfrysing om vinteren.

Dybden kan du finne omtrentlig ut av ved tellemetoden: Du teller en, to, tre, fire og så videre fra sluken treffer vannet til senen ligger slapt på vannflaten. Hvert tall tilsier omtrent en meters dybde. Et storfiskvann kan ofte se fisketomt ut. Du kan være ved vannet en lang stund uten å se vak, og uten å få så mye som et napp.

Som regel trasker man videre om man ikke har vært i kontakt med fisk i løpet av en intens fisketime, og avskriver vannet som fisketomt. Første bud er derfor å være tålmodig og gi vannet en reell sjanse. Det innebærer å sørge for å være der når forholdene er så optimale de kan bli. Først da har du mulighet til



virkelig å finne ut om det finnes fisk, og eventuelt om bestanden virker stor eller liten.

Det kan være smart å bruke en godværsdag, eller dag da det er vindstille, til å utrede eventuell vakaktivitet. Ett vak er alt som skal til; da vet du at vannet huser fisk. Spredte og sjeldne

Lang dags ferd: Man kommer ikke lett vint til storfiskvannene.

vak kan vitne om en mindre bestand, og ergo større fisk. Ta også turen bort til eventuelle inn- og utløpsbekker for å se om det er mulig å skremme ut noe fisk, eller få øye på småfisk eller yngel. Vann lengst opp i vassdragene gir ofte størst ørret ettersom annen fisk ikke kan slippe seg ned.

VÆR SKJERPET

Har du funnet et vann å satse på, bør du være skjerpet når du nærmer deg vannet, særlig mindre vann og tjern. Her føler stor ørret ikke alltid samme trygghet midt utpå, fordi vannet ofte

Spredte og sjeldne vak kan vitne om en mindre bestand, og ergo større fisk.



ikke er stort nok eller dypt nok. Alternativet blir å stille seg der den føler seg mest trygg, ofte tett inntil land.

Mange skremmer derfor all ørret i umiddelbar nærhet før de har begynt å fiske. Det er viktig at fisken føler trygghet og ikke registrerer deg på noen måte. På god avstand bør du forsøke å kartlegge standplasser eller patruljeruter til ørret som virker stor. Du bør også forsøke å kartlegge bunnforholdene. Mange vann har grunner og dyphøler om hverandre. Om mulig, kom deg høyt opp og få oversikt over disse, slik at redskapet kan synke ned

i dyphølene og avfiske steder stor ørret ofte står.

I fjellvann ser man ofte overgangen fra grunt til dypt vann, den såkalte marbakken. Stor ørret patruljerer gjerne strekket flere ganger i døgnet, og området bør avfiskes nøye. For best og mest mulig effektiv avfisking bør du stille deg slik til at du klarer å kaste så redskapen kan sveives langs marbakken i størst mulig grad, og ikke på tvers.

Dype partier langs land er også gode steder på grunn av skjul og mattilgang. Legg de to første kastene henholds-

Turens største:
Bård doblet sin ørretpers med denne ruggen på halvannen kilo.



Kartlegging: Prøv å komme deg opp i høyden og få oversikt over bunnforholdene. Da vet du lettere hvor fisken står.



vis til høyre og venstre langs land. Inn- og utos er samlingssted for stor ørret, særlig om kvelden, og ved høy vannføring eller lange varmeperioder. Under en langvarig varmeperiode kan det også være smart å forsøke kulper

ovenfor eller nedenfor henholdsvis ut- og innos.

FISK EFFEKTIVT

Stor ørret sparer på energien og er ikke like ofte ute på matjakt som de små. Når de først jakter, vil de ha valuta for innsatsen. En god metode er derfor å fiske med store, tunge sluker, som også vil kunne luke ut mindre fisk. Siden større ørret ikke så ofte viser seg gjennom vak, åpner det for et dypere fiske.

En utfordring er at sluken ofte løftes i vannet under innsveiving.

En tyngre sluk bidrar til å holde dybde, men for at sluken konstant skal fiske dypt, bør den ved nedslag få synke på stram sene. Da løftes den ikke like raskt i vannlagene. Under innsveiving bør man i tillegg ha lange spinnstopp som gir bunnkontakt. Gjør skikkelig pådrag for hver gang innsveivingen starter opp igjen, for ofte går ørret til angrep under synkeintervallet, og du sikrer dermed et godt krokfeste. Sluken bør fiskes med variasjon og spinnstopp. ■

fiske@egmont.com

Pen:
Henning,
som er den
mest rutinerte av
fiskerne, har fått
en fin kilo-
sørret.



Slik jakter du kilosfisken

● Ved sluk eller spinnerfiske er naturlige farger førstevalget, men stor ørret lar seg også tirre av sterke farger og tydelige mønstre, et mulig utslag av forsvar av egen standplass. Langs land eller på grunne eller vanskelig tilgjengelige steder vil det å fiske med lett agn eller redskap gi mer kontroll og ikke lage mye plask og uro slik at fisken skremmes.

● Om en potensiell stor ørret svømmer samme strekning fram og tilbake, kan du kartlegge ruten og legge agn eller redskap ut før den skal passere neste gang. Som en generell regel kan man si at jo lenger du går, desto større er fisken. Langt fra allfarvei er det et minimum av menneskelig aktivitet i løpet av sesongen, og ørreten får være i fred og vokse seg stor. Vannkrusninger kan gjøre at stor ørret våger seg nærmere land og på grunnere vann om dagen uten større sjanse for å bli oppdaget.

● Også i gråvær, regn og i farget vann kan ørreten være aktiv nær land om dagen. I perioder med mye insektliv lokkes stor ørret fram på dagtid. Slike perioder oppstår ofte i en varm periode. Da bør man være på plass. I ferietiden kan småfisk dominere fangstene da varmt vann gjør stor ørret mer passiv. Fisk da i vann høyere over havet, eller konsentrer fisket til dypet der vanntemperaturen er lavere, eventuelt forsøk å ta natten til hjelp.

15 UTG. KUN KR 349*

+ 4 lekke ølglass i gave



Gave til deg: 4 ølglass

Nyt ølen din i stil med disse elegante ølglassene. Perfekt for enhver anledning! Glassene er produsert i Italia og rommer 0,33 l



**DU SPARER
1435,-**

Så mye sparer du

15 blader i butikk	kr 1485
+ verdi ølglass	kr 299
Totalverdi	kr 1784
Din pris	kr 349*
Du sparer	kr 1435

*+ porto kr 49 for gaven

Det lønner seg å abonnere!

Som abonnent får du Vi Menn levert hjem hver uke! + Eksklusive temautgaver som Vi Menn Bobil, Vi Menn Båt og Vi Menn Premier League.

Abonnementet løper til du sier opp. Du kan si opp når du vil. Etter introduksjonstilbudet er ordinær pris kr 571 for 16 utgaver.

Send SMS **VIM76** til 2205 eller scan QR-koden





MAT FRA SJØ OG INNSJØ



Rakfisk + pizza = sant

Jeg serverte denne pizzatoppingen til ti godt voksne karer. Rakfiskelskerne i gjengen (syv av ti) mente at rakfisk og pizza var en overraskende god kombo.



Tekst:
Peter Nagy





Tips!

Til sarte sjeler kan rakfisk byttes ut med røkelaks.

Fast følge:
Poteter, smør og rømme er alltid med til rakfisk og ble med på pizzaen også.



Sakteheving: Har du dårlig tid, øker du mengden gjær og reduserer hevetiden.

Rakfiskpizza

Poteter på pizza er knallgod kombinasjon og når du topper den med rakfisk og varmt smeltet smør blir det enda bedre.

4 pizzaer

- Pizzabunn
- 3 dl lunkent vann
- 0.5 dl olivenolje
- 0.13 pakke gjær/ 2 g tørrgjær
- 0.5 ss sukker
- 0.5 kg mel, helst «00» pizzamel, siktet
- 0.5 ss salt

TOPPING

- 10–12 kokte mandelpoteter
- 1 beger lettrømme
- saft fra en sitron
- Salt, nykvernet pepper
- 400 g vellagret rakfisk
- 1 bunt gressløk
- 100 g smør

Bunnen: Bland vann, olivenolje, gjær og sukker sammen. Ha i siktet mel og salt og elt på lav hastighet i 15 minutter med eltekrok på kjøkkenmaskinen. La deigen hvile i 20 minutter, del så i fire, form til baller, legg på et smurt brett, dekk med plastfolie og et glasshåndkle og hev i tre timer i romtemperatur. Oppbevare kjølig til de skal brukes.

Legg deigballen på en benk med et meldryss på. Form til et pizzæmne ved å dra de ut med fingrene mens du lar emnet rotere mellom fingrene. Bland rømme, sitronsaft, smak til salt og pepper og fordele utover pizzabunnen. Topp med kokte poteter i skiver og stek på maks temperatur til pizzaen har fått en fin farge. Topp med rakfisk i terninger, finhakket gressløk og varmt, smeltet smør før servering.

Blodtrikset: De som lager rakfisk til hjemmebruk, lar det ofte være igjen litt blodrand for å gi fisken mer karakter. Industrien får ikke lov til dette.



Byttet metode: Etter å ha ventet lenge på at ørreten skulle gå løs på meitemarken, gikk vi over til aktivt fiske. Det ga resultater.



Fiskeglede



i Godfjelltjern

På nordsiden av Hallingskarvet venter høyfjellsnatur med muligheter for et spennende fiske. Ørreten er flott, og kanskje du får fiskeplassen for deg selv.





Tekst og foto:
Tom Furuseeth

Refleksene glitrer i overflaten av det kalde fjellvannet. I ei vik ned mot utløpsoset er det helt stille. Én og annen fisk er oppe og tegner spede vakringer. Idyllen er komplett. Nå gjelder det bare å finne ut om det er hold i løftene fra hjemmesiden til Østre Hol Jeger- og Fiskerforening, der det fremgår at «ørretbestanden er tynn i tjernene her oppe, men det går enkelte riktig stooore ørretkubber».

Til tross for at vi snart skriver august, flyter det isklumper i vannet. De har løsnet fra snøfonnene som noen steder ligger ned til bredden. Det sier seg selv at sportsfiske i slike høytliggende trakter er og blir en uberegnelig affære, men dette handler om mer enn bare å fylle opp fryseboksen.

Å utforske områder i uvante omgivelser har en verdi i seg selv. Og så var det dette hintet om at det kanskje går store rugger i vannet, da. Utstyret rigges,

Topp kvalitet: Ørretene vi fikk, var ikke så store som forventet, men det er ingen grunn til å være misfornøyd med denne.



og tunge blylodd sørger for at marken presenteres der vi ønsker det.

Så er det bare å vente. Vi ligger i en sørhelling med hundrevis av fargerike fjellblomster. Av og til reiser vi oss og stirrer på snørene, men tiden går og går, uten et eneste napp. Denne formen for fiske kan fort bli litt ensformig, og vi begynner å kjede oss. Derfor bestemmer vi oss for å prøve med et mer aktivt fiske.

HÅPET ER LYSEGRØNT

Sluk knytes på. Grønt skal det være her oppe! I likhet med de fleste andre fiskere, har jeg, med bakgrunn i tidligere suksesser, etter hvert fått mine favoritt-sluker. I spesielt klare høyfjellsvann, tett oppunder isbreene og sommer-snøen, tyr jeg ofte til grønne skjesluker, uansett lys- og værforhold.

Vi trasker langs vannkanten. Sluken sveives langsomt inn, med tallrike rykk. Det er viktig å «vekke» ørreten i det kalde vannet.

– Er det fisk? roper jeg. Turkamera-ten står med en umiskjennelig bue på stanga mens han svarer bekreftende. Jeg halser til. Hvordan ser Godfjell-ørreten ut mon tro? 750 gram, svart-prikket og blank i skinnet med et skjær av gull. Jo da, her er det bare å fortsette.

Vi kaster slukene ut så langt det er mulig, inn i speilbildet av Hallingskarvet. Brått ser jeg noe lyst som glinser under vannfilmen, men heller ikke denne gangen er det i enden av snøret mitt det skjer. Nok en fjellørret av god størrelse dras opp. Sluken snappes ut av fiskekjeften, treblekroken kontrolleres, og redskapen flyr gjennom luften.

– Er det ikke på tide du tar én også? humres det fra heldige «Lucky Luke».

SVAR PÅ TILTALE

En ørret er så vidt borti den fristende metallbiten min. Jeg prøver flere kast på samme sted, men enten blir fisken redd, eller så gjennomskuer den lureriet. Ved det østre innoset seinere på kvelden får jeg endelig gitt min litt hoverende turkompanjong svar på tiltale.

Min første ørret fra Godfjelltjernet bukter seg i ura. En ny ørret følger etter sluken, men også denne stikker seg på krokspissene og forsvinner. På samme tid hører jeg et par svake plask fra vakende fisk midt i elveoset.

Ny strategi: Fluestanga hentes fram fra Futteralet, og en hjemmesnekret Black Gnat-lignende imitasjon anrettes

akkurat der stryket fra elva flater ut. Og ørreten tar med én gang!

SLÅSS OM SLUKEN

Det er sjelden fisken virkelig er bitevil-lig i slike høyalpine strøk, men ved Godfjelltjernet får vi bevist at det motsatte er mulig. En periode ser det nesten ut som om ørreten slåss for å være først på kroken.

Jeg mener etter hvert å finne en lo-gisk forklaring på den høye aktiviteten. Fjellsjøer som dette, med stadig tilsig av brevann, rekker aldri å bli skikkelig oppvarmet. Etter dager med uvanlig mildt regn kan til gjengjeld tilløpsel-ve-ne periodevis være temperert i forhold til de øvrige vannmassene.

Da kan det rett og slett oppstå en temperaturvandring med ørret som sø-ker seg fram til det varmere vannet fra elvene. Dette stemmer også bra med at fiskebettet var konsentrert rundt begge innløpselvene denne dagen, spesielt der elva fra Kyrkjedørsvassdraget kommer inn.

Et senere besøk i månedsskiftet august/september bekreftet denne teo-rien. Vi var fortsatt inne i en regnvær-speriode, men nå hadde temperaturen falt drastisk. Elvene var dermed like kalde som Godfjelltjernet for øvrig, og ørreten så vi ikke spesielt mye til – i alle fall ikke ved innosene.

HVOR ER DE VIRKELIG STORE?

Hvor ble det så av de virkelig «stooore»? Selv har jeg ikke sett noe til dem i Godfjelltjernet – ennå. Til tross for at ørreten både er feit og rød i kjøt-tet, virker det som om den har tilløp til stagnasjon i veksten når størrelsen nærmer seg «trekvarten».

Det er mulig at klimafaktorene spiller inn. 1400 meter over havet blir den årlige tilveksten begrenset ettersom sommeren varer så kort. Likevel skal en ikke se bort fra at man kan bli over-rasket. Jeg har selv opplevd rekordfisk i andre vann i Hallingskarv-området, med samme forutsetninger som God-fjelltjern.

Hvis tilgangen på næringsdyr er god nok, skal ørreten ha potensial til å vokse hele livet, selv om den ikke vok-ser så fort. Og om ikke storørreten viser seg, vil naturopplevelsene uansett være vel verd turen. ■



Lucky Luke: Fiskekompisen hadde mer hell med seg enn meg, iallfall til å begynne med.



Eventyrlig vakkert: Om ørreten ikke skulle bite, får du med deg flotte naturopplevelser.



Fagre løfter: Storørreten bet ikke på denne gangen – men kanskje neste gang?

Kjekt å vite

Østre Hol Jeger- og Fiskerforening: De aller fleste vannene som foreningen disponerer, ligger på høyfjellet, i Hallingskarvet nasjonalpark. Det settes ut ørret regelmessig, så bestandene bør være gode. Noe lavere ned i terrenget ligger bl.a. Skarvåntjerna og Ynglesvatn. Her er det mer vanlig å treffe på sportsfiskere. Også her sies bestanden å være god. I den nederste delen av dette fjellområdet finner vi Ynglesdalen med fire vann i selve dalføret.

Fiskekort: Døgn fra kr 70, uke fra kr 350, sesong fra kr 400 for medlemmer. Kan kjøpes på inatur.

Adkomst: Ta av fra Fv50 til Raggsteindalen. Herfra går det DNT-sti gjennom deler av fiskekortområdet. For fiske i de innerste og høyestliggende områdene er stien forbi utos Nedre Vierbotnvatn ved Fv50 mye brukt. Det er også mulighet for å bestille båtskyss over Strandavatnet til Ynglesdalen fra Storestølen fjellstue www.storestolen.no

Kart: Turkartet «Hallingskarvet» i Statens kartverks turkartserie dekker hele området. Mer info: www.njff.no



Tid for service: Ved sesongslutt bør du gå gjennom utstyret og vedlikeholde det. Spesielt viktig er dette når det gjelder stenger, sneller og annet utstyr brukt i saltvann.



Tid for sjekk av utstyret

Når en lang fiskesesong er over, er tiden inne for å gi utstyret en sjekk og nødvendig vedlikehold.



Tekst:
Rasmus Ovesen

Foto:
**Rasmus Ovesen,
Darcy Bacha**

Jeg husker med skrekk en vårdag da faren min, broren min og jeg skulle dra på årets første tur til Mariagerfjorden for å fiske sjørørret. Det var en av årets første varme dager, temperaturen hadde sneket seg over ti grader, og det kom meldinger om fine fangster fra flere av fjordens kjente plasser.

I en alder av tolv år hadde jeg ennå ikke fått all verdens med sjørørret på flue, men det var som om flere ting hadde løsnet i løpet av fjorårets sesong, og nå kunne jeg nesten ikke vente med å komme i gang igjen. Spesielt gledet jeg meg til å teste mange av fluene jeg hadde bundet i løpet av vinteren – og til å fiske med fluesettet jeg hadde fått i bursdagsgave året før. Mitt aller første splitter nye fluesett. Jeg husker at jeg hadde en skikkelig god magefølelse og gledet meg enormt til vi skulle begynne å fiske. Gleden ble imidlertid ødelagt da vi kom fram til vannet og begynte

å sette sammen utstyret vårt. I løpet av vinteren hadde det skjedd noe helt forferdelig.

Fluestanga mi bar tydelige preg av rust – i både stangringer og snellefestet. I tillegg var korkhåndtaket misfarget av mugg. Fluesnella mi var i like dårlig stand. Den var også angrepet av rust, bremsen var ujevn, og flere steder hadde den beskyttende svarte elokseringen på spolen flasket av. Det var nesten nok til å få meg til å gråte, men tårene kom først da jeg åpnet flueboksen med kystfluer, som hadde ligget i fluevesten hele vinteren. Nesten alle fluene var alvorlig angrepet av rust. Flere av dem var nå helt ubrukelige. Utallige timer med arbeid og dyp konsentrasjon hadde vært forgjeves.

Det regnet kraftig på fjorårets siste tur til kysten på Djursland. Jeg hadde bare satt utstyret fra meg i verkstedet til foreldrene mine da vi kom hjem – og der hadde det stått hele vinteren, fuktig og saltpreget. Den eneste jeg kunne takke for utstyrets dårlige tilstand, var meg selv. Og det har jeg aldri glemt!

SPOL FRAM 30 ÅR

Tretti år senere jobber jeg for Flyfish Europe. Fluefiskeutstyr har blitt et levebrød og jeg har aldri glemt den



Wax on, wax off:
Det finnes mange produkter som kan forlenge levetiden til bekledningen din, som Zipper Wax til glidelåser i vadere og jakker.

Ekstra beskyttelse:
Vask vadere eller vadejakker grundig først. Impregneringen påføres mens bekledningen fortsatt er fuktig.



Mange synder: Vadere trenger vask og tørking for å fungere godt og leve lenge.

Når du har slitt vekk fabrikkimpregneringen, får du en kald og rå følelse når du har på deg plagget.





Fram med lupen: Fluefiskesesongen må ikke slutte når vinteren setter inn, men høsten er uansett et bra tidspunkt for å gå fluefiskeutstyret etter i sømmene.

Grundig: Bent Oves jobb er å ta service på fluefiskeutstyr. Her renser og justerer han en fluesnelle.

skjebnesvangre turen til Mariagerfjorden. Jeg forstår også av mine kolleger på servicesenteret at det fortsatt er mange der ute som ikke helt har lært lekse ennå.

Bent-Ove har jobbet med service og reparasjoner av vadeklær – spesielt vadebukser – samt fluestenger og fluesneller i mer enn 15 år. Han har sett det meste og kan forsikre at det er en tydelig sammenheng mellom levetiden og funksjonaliteten til fluefiskeutstyr og hvor nøye fiskeren er med vedlikehold og ettersyn.

– Riktig oppbevaring, altså oppbevaring i et tørt og mørkt miljø, samt vask og rengjøring, vil uten tvil forlenge levetiden til et produkt. Vi får inn produkter som knapt er brukt, men ikke lar seg reparere, ofte på grunn av

feil oppbevaring som har ført til mugg og rust. Samtidig får vi inn produkter fra 90-tallet til service, de er fortsatt i bruk. Det viser at hvis du tar godt vare på utstyret ditt, kan det vare i veldig mange år, sier Bent Ove.

– Det aller beste er jevnlig ettersyn og vedlikehold og høsten er et godt tidspunkt for en grundig gjennomgang av utstyret før det settes bort for vinteren.

FLUESTENGER

– Det viktigste med fluestenger er å skylle dem grundig i kaldt ferskvann når sesongen er over, spesielt etter bruk i saltvann, sier Bent Ove.

Han understreker også at man aldri må legge dem våte i stangposer eller tuber.

– Legger du dem våte i et tett rør, kan du få alvorlige problemer med korkhåndtak, snellefeste og stangringer som er limt eller surret fast på klingen. I verste fall råtner limet, og kork og snellefeste løsner. I tillegg kan det oppstå rust og irr, som kan ødelegge ringer og snellefester. Er stangemnet lakkert, kan det føre til at lakken krakelerer og misfarges, sier Bent Ove, som har sett mange slike tilfeller.

– Sesongslutt er et fint tidspunkt for å gi fluestanga ekstra kjærlighet, som ved å rengjøre skjøtene grundig og påføre litt skjøtevoks (ferrule wax) for å minimere slitasje i skjøtene, samt rense korkhåndtaket. Det kan rengjøres med et viskelær, og om det er små hull i korken, kan disse fylles med trefiller som trepolyfilla.

FLUESNELLER

– Før fluesnella legges bort for vinteren bør snella skylles spesielt grundig dersom den er brukt i saltvann. Så bør du ta av spolen og rense innsiden med en Q-tips, og eventuelt smøre bremseflatene, spesielt korkskiver, med litt smøremiddel, som Tibor Graphite Lube.

Dette gjelder ikke åpne selvsmørende sneller med lukkede bremsesystemer, som Lamson. Der holder det å skylle godt med ferskvann.

– Husk at etter skylling tar det lang tid før backing og annet har tørket skikkelig, så det er viktig at snella får tørke godt før den pakkes bort. Mugg og rust er én ting, men råtten backing er spesielt kjedelig når storfisken biter på, sier han med et glimt i øyet.

Når fluesnella legges bort for vinteren, bør du også løsne bremsen helt,



så den ikke står under spenning fram til neste sesong. Og ta av fluelinen, den trenger også vedlikehold.

FLUELINEN

Hvis fluelinen sitter hardt spolt på fluesnella hele vinteren, kan den bli flatklemt der trykket er størst. Ønsker du å la fluelinen bli på fluesnella gjennom vinteren, må den ikke være spolet for stramt på.

I løpet av en sesong kan det feste seg sediment, salt eller algevekst på en flueline, som bidrar til at coatingen brytes ned og krakelerer. Det påvirker flyteliners evne til å flyte ordentlig, samt enhver fluelines skyteegenskaper. Derfor anbefaler Bent Ove grundig rens av fluelinen etter sesongen.

– Noen fluesnører er selvsmørende og skal bare renses med vann, eventuelt spesialutviklet fluesnøre-rens, og en såkalt cleaning pad. Andre typer liner kan påføres linesmøremiddel. Fisker du mye, kan du forvente et par sesonger med den beste coatingen. Hvis du er veldig flink til å ta vare på snørene, greier du fint et par år til.

ANNET FLUEFISKEUTSTYR

Alt utstyr som har vært i kontakt med vann, eller vært utsatt for vind, vær og smuss, bør få ettersyn. Fluebokser bør gjennomgås og settes til tork, slik at fluene ikke ruster eller at materialene falmer eller blir porøse. Og ikke glem håven.

– Håver, særlig de med integrert vekt,

Viktig: Sjekk fluelinens løkker og eventuelle sprekker i coatingen. En flueline varer ikke evig, men levetiden kan absolutt forlenges.



Trippel action: Line dressing forhindrer fluesnøret i å bli angrepet av mikrober, sørger for at den skyter bedre og minsker slitasje gjennom ringene.

Fisker du mye, kan du forvente et par sesonger med den beste coatingen.

Rust i fluer

Hvis du oppbevarer fluene på et fuktig sted gjennom vinteren, vil de ruste uansett hvor bra kroker du har bundet dem på. Ofte vil rusten oppstå i krokboøyen rundt fluens haleparti – eller i øyet. Fisker du med rustne kroker, kan du i verste fall oppleve at kroken knekker under fight med stor fisk – eller at knuten raspes og slites over. Det er dyre lærepenge! Tørk dine fluer og flueesker når du har vært på fisketur i regn. Og skyll og tørk de fluene du har brukt i saltvann når turen er over.

bør skylles, og vekt bør frikobles fra håndtaket, slik at det får tørket skikkelig. Ellers risikerer man at nettets vekt ikke viser riktig tall kommende sesong, eller at den i verste fall blir ødelagt av rust og irr, sier Bent Ove.

Tøm fluevesten eller chest pack og tørke disse godt. Peanger, nippers, krokskjerpere og annet lignende utstyr er også sårbart for fukt og salt, samt fortommer og tippets, som kan miste både knutestyrke og bruddstyrke dersom de oppbevares fuktig.

Fortommer og tippets må ikke tørkes eller lagres et sted hvor de blir utsatt for direkte sollys, understreker Bent Ove.

– Det kan endre den molekylære sammensetningen i både nylon og fluorocarbon, og dermed kompromittere både elastisiteten og styrken.

BEKLEDNINGEN

Det viktigste er å tørke klærne etter bruk.

– Det er lurt å vaske og re-impregnere all ytterbekledning for å sikre best mulig komfort når sesongen starter igjen. Når du har slitt vekk fabrikkimpregneringen, vil du få en kald og rå følelse. Det kan kjennes som en lekkasje, selv om det ikke er det. Da er det på tide å vaske og re-impregnere!

På Flyfish Europe's rep center brukes impregneringsmiddelet Revivex.

– Vask med egnet vaskemiddel



Tetter hull: Aquasure anvendes på innsiden av vadere etter «Less is more»-princippet. Det funker best på såkalte «pinholes», altså små punkteringer.

for Gore-Tex. Vi anbefaler håndvask av vadere, for de skånsomme maskinprogrammene får ikke vaderne rene nok. Mikrofiber-stoffet skal fortsatt være fuktig (ikke klissvått) når du påfører impregneringen. Impregneringen påføres kun på ytterstoff. Bruk så en hårføner for å tørke den inn i mikrofiber-stoffet. Sprayer du bare på impregneringen og lar den lufttørke, får du så å si ingen effekt, forklarer Bent Ove.

Når du føner, husk at all teip er festet med varmeaktivert lim. Du må unngå for høy varme på et lite område og hele tiden bevege føneren rundt. Ellers kan teipen løsne og delaminere.

– Når det gjelder vadere, er det veldig viktig å holde seg unna koblingen mellom vader og neoprensokk. Dette er et limbånd, ca. fem cm bredt, nederst på vaderen mot føttene i neopren.

HUDKONTAKT SLITER

Jakker er spesielt utsatt i nakke- og håndleddsområdet, der stoffet

har direkte kontakt med huden. Her samler det seg mye annet som solkrem, myggmiddel og svette som skaper problemer, sier Bent Ove.

– Dersom produktet aldri blir vasket, dannes det gjerne et mørkt område her som er lett synlig, og når det blir ille nok, begynner teip og membran å delaminere. Derfor bør du gi jakkene en runde i vaskemaskin ved sesongslutt.

Glidelåser bør smøres med silikon fra tid til annen, ikke minst når sesongen er over.

– Dette er veldig viktig på mange packs, vester, jakker og vadere. Når glidelåser blir trege, blir de lett ødelagt av for mye kraft, så smør med silikon med en gang.

Ifølge Bent Ove synes det mest mot vadesko. De blir ofte satt fuktige inn i boden, ikke minst etter sesongen, men bør jevnlig tørkes 100 prosent. Ellers kan man få typiske problemer som såler som løsner, materialer som krakelerer osv. Spyl av støvlene og sett dem på et tørt sted.

OPPBEVARING GENERELT

Felles for alle produkter er at de må oppbevares korrekt gjennom vinteren.

– Lagre dem i tørre og mørke omgivelser for å forlenge levetiden. Det holder ikke å ha dem hengende i en garasje eller en utendørs sportsbod med store temperatursvingninger gjennom året. Frost kan ødelegge sømmer, og innfall av sollys kan bleke stoffer og gjøre dem porøse. Riktig oppbevaring og tørking er det aller viktigste for å gi produktene lengst mulig levetid, avslutter Bent Ove.

Det siste kunne jeg hatt godt av å vite da jeg, som ung og håpefull fluefisker, begynte å kjøpe fluefiskeutstyr. Nå har jeg bugnende mengder og det blir tatt godt vare på slik at jeg (eller andre etter meg) kan ha glede av det i mange år framover. ■



Miljøvennlig: Også av hensyn til miljøet er det viktig at vi tar vare på fluefiskeutstyret. Vadesko er et eksempel på utstyr som varer lenger med godt vedlikehold.

fiske@egmont.com



Lever lenger: – Håndvask og påfølgende impregnering sikrer best resultat når vaderne skal legges bort for vinteren, forteller Bent Ove Ulsaker.

**Vaske-
middel:**
Håndvask er
best, men en
tur i vaske-
maskinen kan
også funke for
både vadere
og vadejakker.
Bruk spesial-
vaskemiddel,
som denne.



Frost ødelegger sommer og stoff

Vann utvider seg når det fryser til is. Er det mye vann i bekledning som utsettes for frost kan det forårsake delaminering i flerlags-stoff og bryte ned sydde og limte overflater. Derfor er det viktig å oppbevare fiskebekledningen frostfritt. Unngå garasjer og uteboder.

*Riktig oppbevaring og
tøking er det aller viktigste
for å gi produktene lengst
mulig levetid*



Huskeregel: Tørk vadere skikkelig på et tørt
sted med jevn temperatur før de legges bort for
vinteren. Da unngår du mugg og fuktskader.

Gamle gleder blir som nye

Fiskerlivet har vært langt og fiskene har blitt mange og store. Det er fortsatt stas å få en stor ørret, men gleden er ikke som den engang var. Kan den euforiske gleden gjenskapes?

Ungdomstiden min var en av mine beste fiskevenner en mann på nærmere 70 år. Vi hadde vært naboer siden jeg ble født, men det var først da jeg ble en ivrig fisker vi kom ordentlig i prat. Det viste seg at Odd, naboen min, var gammel storfisker. Jeg har ikke tall på hvor mange timer jeg satt med Odd og hørte han fortelle fiskehistorier. Det var en sann glede å ta til meg all hans kunnskap om fiske, samtidig som han helt klart også kosa seg.

Det virka som om han gjenopplevde høydepunktene i fiskerlivet sitt mens han fortalte om de gamle storfiskbragdene. Dessverre ville omstendighetene det slik at vi kun fikk en fisketur sammen. Denne turen sitter som spikra i minnet mitt, 35 år etter. Vi fikk kun småfisk, men måten han viste og fortalte, lærte bort og instruerte husker jeg ennå. Jeg lærte mye på denne ene turen.

Nå er jeg blitt en godt voksen mann og jeg fisker fortsatt. Opp gjennom åra har jeg fått

mengder av fisk. Selvfølgelig mest småfisk, men etter hvert har det også blitt mange store. Til og med en håndfull av de man kun ser i de våte drømmene. Fisking er fortsatt morsomt, ikke minst å få stor fisk. Men fiskelysta er ikke som den en gang var. Dørstokkmila har blitt noe lengre og sofaen frister oftere enn før.

Heldigvis har jeg de siste åra fått en ny vinkling på mitt fiskerliv. En ny glede har dukka opp. Jeg har nemlig vært så heldig at jeg har fått introdusere barn og ungdom til denne fantastiske aktiviteten fiske. Det starta naturlig nok med mine egne barn. De hadde lenge stor glede av fiske, men på et tidspunkt endra det seg. Andre ting frista mer enn å fiske med pappa. Da dukka nabojenta Marte opp. Ho bragte med seg uante mengder energi og positivitet, samt en fiskeglede jeg sjelden har sett maken til. I flere år har vi nå fiska sammen. I starten var det mest fokus på kasteteknikk og vading, men etter hvert har jeg håva mang en ørret for Marte.

ROAR BORGERÅS
*Utålmodig
lystfisker*

*Innimellom får jeg et pling i mobilen fra Marte.
«Vannstanden er perfekt,
skal vi prøve en tur?»*

Nå er Marte godt inne i både student- og voksenlivet og i høyeste grad både sjølgående og sjølfiskende. Innimellom



neste utgave

KOMMER
14. november

får jeg allikevel et pling i mobilen fra Marte. «Vannstanden er perfekt, skal vi prøve en tur?», står det gjerne. Da fester klumpen seg i brystet og tårene fyller øyekrokene mine, samtidig som jeg blir både stolt og ærbødig. Jammen vil ho fortsatt fiske med gamlefar. Selv-følgelig drar vi og fisker disse dagene.

Så er det Marcus. Da han ble med på de første fisketurene, så jeg umiddelbart et voldsomt potensial. Her var det engasjement og tålmodighet i bøtter og spann. Lærevilligheten var det derimot verre med. Som ungdom flest visste også Marcus best. Men det skal han ha, Marcus, han ga seg etter hvert siden hans fiskeveske fortsatt var tom, mens min inneholdt både to og tre middager. Siden har han vært lydhør for mine innspill.

Det siste tilskuddet er Jon. Han sier ikke så mye, men han følger desto bedre med på hva jeg gjør. Så gjør han det samme på sin egen måte. Jon har allerede servert familien mange ørretmiddager, og jeg føler meg trygg på at sjølfiska ørret blir et fast innslag i kosten hos Jon i lang tid framover.

Når jeg reflekterer over livet mitt, kjennes det på en måte som at jeg har blitt som min gamle fiskeinspirator Odd. Jeg har blitt til den gamle storfiskeren som synes det er ufattelig moro at ungdommen har lyst til å høre på meg. Det å hjelpe fiskelystne ungdom videre på deres helt egen fiskevei gir meg minst like stor glede som å fiske sjøl.

Så til alle dere godt voksne fiskere som har nok fisk på merittlista, og som kanskje har mista litt av fiskegnisten, hva med å «adoptere» en ung fisker? Ta en ungdom med på fisketur og øs av din erfaring og kunnskap. Dersom du ledsager en ung fisker ut i fiskeuniverset, kan jeg love deg at det er utrolig givende og fort kan resultere i ekte vennskap. Kanskje det også for deg vil tikke inn en melding med beskjed om at vannføringen er perfekt og et spørsmål om også du har tid til en fisketur. ■

fiske@egmont.com



Kilent ørretfiske i trønderske Forra



**Harr-
fiske i
Enger-
dalen**

Og selvsagt, mye, mye mer!

RETURADRESSE:
ART AS
POSTBOKS 209
2021 SKEDSMOKORSET

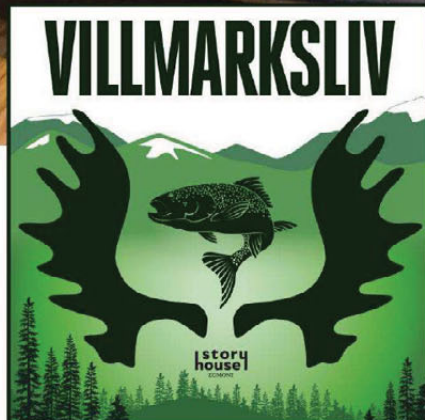
SKJELL OG SKALLDYR

JAKTEN PÅ HAVETS DELIKATESSER


Podkast

Få svarene på når det er sesong, fangstmetoder, regler og tradisjoner, blandet med praktiske råd om hva man bør passe på og hvordan man tilbereder fangsten.

Skann QR-koden
for å lytte til
episoden



Hør de nyeste
episodene her!



www.podkastenvillmarksliv.no

En podkast fra:

Villmarksliv

Jakt

FISKE